

Peik Aukeantaus: Totuus on tuolla jossakin, POA Books, 2005

Ajatuksia luovuudesta, ajattelusta, ihmisestä ja elämästä

Luovuudesta

Luovuus on kyky tuottaa tarkoituksellisesti jotakin merkittävästi uutta tai ainutlaatuista.

Luovuus on tarkoituksellista, sattuma ei ole luovuutta.

Vain merkittävästi uutta tai ainutlaatuista tuottava teko on luova.

Kaikki teot eivät ole luovia.

Luovuus ei ole teko, sitä toteutetaan tekoina.

Luovuus on kyky.

Teko on teko, voin tehdä älykkään tai luovan teon tai jotakin muuta.

Kykynä luovuus on älykkyyden kaltainen.

Luovuus ei ole lahja, se ei tule geneeissä.

Luovuus on ihmisen tahtomalla aikaansaatu ominaisuuksien joukko, joka ilmenee kykynä.

Luovuutta voi kehittää.

Luovuutta tulee ylläpitää, valmentaa, jotta se säilyisi.

Luovuus ei ole mystistä.

Luovuus ei ole inspiraatiota.

Luovuus on ennakkoluulotonta, kovaa työtä.

Luova teko ilmenee prosessina.

Luovuus ei ole prosessi, kaikki teot ovat prosesseja.

Mikä tahansa teko on aina prosessi, sillä on prosessin vaiheet.

Ihmisen tulee rakentaa itsensä luovuuteen, luovaksi.

Luovuus on mahdollisuus, luovan ei tarvitse luoda mitään.

Luovuus on kaiken muutoksen edellytys.

Ilman luovuutta ei mikään muutu.

Ilman luovuutta ei mikään kehity.

Ilman luovuutta ei mitään merkittävää tapahdu.

Ilman luovuutta ei mitään olisi.

Luovuutta on aina ja kaikkialla, sen määrä ja aste vaihtelevat.

Luovuus on ihmisen ominaisuus, sen aste ihmisessä vain vaihtelee.

Luovuus on käsitteenmuodostusta.

Luovuus on kuin älykkyys, emme sano, että henkilö on prosessi tai teko, jos hän on luova.

Luovuus ei ole satunnaista, mutta sattuma voi auttaa ahkeraa puurtajaa.

Luovuus on kyky aikaansaada jotakin uutta, sen ei tarvitse aina toteutua.

Luovuus on valmiutta luovuuteen, mahdollisuus tehdä uusi merkittävä teko.

Luovuus ei ole aivojen oikeanpuolista käyttöä.

Kun avaamme aivot, emme löydä sieltä mitään kirjoitettuna.

Hulluus ei tee luovuutta, hulluus minimoi näköalaa.

Luovuus on avarakatseisuutta.

Viina ei tee luovuutta, se lamauttaa.

Luovaa hetkeä, oivallusta, emme osaa selittää.

Luovuuden sydän asuu ennakkoluulottomuudessa.

Luovuuden sydän asuu rohkeudessa.

Luovuuden sydän asuu intohimossa.

Luovuus on rohkeutta, se karttaa arkuutta.

Luovuus on rehellisyyttä, myös itselleen.

Luovuus on kyky nähdä olennainen, kyky nähdä se mikä näkyy, mutta mitä muut eivät näe.

Luovuutta on kulkea sitä polkua, mitä muut eivät kulje, katsoa siihen huoneeseen, mihin muut eivät katso.

Luovuus on pitkämielisyyttä, vaatii pitemmän polun tuottaa yksi hyvä idea kuin tuhat yhdentekevää.

Luovuus on kyky laskea yksi siirto enemmän.

Luovuus vaatii aikaa, mahdollisuuden.

Luovuus vaatii pitkämielisyyttä.

Jos tavoittelee mahdottomia ja pitää siitä kiinni, voi saavuttaa jotakin.

Jos ei tavoittele mahdottomia, ei voi saavuttaa mitään merkittävää.

Luovuus on tahtoa.

Luovuus ei ole vain taiteilijoiden omaisuutta.

Luovuus joukon johtajana ei vie minnekään.

Luovuus on uinuva kyky.

Luovuus on asenne.

Luovuus ei ole konservatiivisuutta, konservatiivisuus ei mahdollista luovuutta.

Luovuus ei ole aivojen oikeassa lohossa, jos avaamme aivot, emme löydä sieltä mitään (kirjoitettuna).

Luovuudesta näkyy aivoissa vain sen varjo.

Luovuus ei synny kaaoksesta eikä ennalta arvaamatta, se voi syntyä kaaoksen kautta, mutta kaikki syntyy luovan ihmisentahdon kautta.

Luovuus ei ole intuitiota, mutta uuttera luova ihminen aavistaa paljon.

Sanotaan, että alkoholin käyttö lisää luovuutta, tosiasiasa se invalidisoi ihmistä, myös luovuuden suhteen.

Jos pystymme joskus kääntämään psykologian neurotieteen termeille ja päinvastoin ja sitten poistamme psykologian, emme tiedä mitä on pelko, meillä on vain kaava vailla tulkintaa.

Neurotiede ei korvaa psykologiaa luovuuden selittämisessä.

Liike ei ole käyttäytymistä, käyttäytymistä on se, kun joku saa tahdollaan aikaan liikkeen.

Ei ole olemassa kaoottista tietoa, kaoottinen tieto on vain joukko merkkejä, vailla tulkintaa.

Tosi mies tekee niin kuin käsketään, luova henkilö ajattelee itse.

Luovuus on vapauttaa toteuttaa ajatuksiaan, armeijassa on luovuus kielletty.

Taiteilija ei tule taiteilijaksi luovuuden takia vaan taiteen takia.

Taiteiden lisääminen opetuksessa ei lisää luovuutta, vaan taidetta, luovuutta lisää kyky ajatella itse.

Kyky musiikin kuunteluun vaatii luovuutta, musiikin kuuntelu on luomista.

Luovuutta on se, mikä on yksinkertaisinta, mikä on aitoa..

Luovuutta ei aiheuta aivojen sattumageneraattori, vaan ihmisen tahto.

Laiska kieltää luovuutensa.

Luovuus ei ole inspiraatiota, vaan raakaa työtä.

Ajattelu, sisäinen puhe ja alitajuinen muistista palautuminen saa aikaan 'irrationaalisen' ahaa-vaikutelman, jonka jotkut ymmärtävät mystiikaksi.

Sanotaan, että psyykinen taantuminen lapsuuden mielikuviin, vapauttaa luovuuden, se ei sitä tee, vaan astuminen lapsen asennetasolle, vapaaksi tarkkailijaksi.

Sanotaan, että tietoa ja loogisuutta korostava koulukasvatus laiminlyö luovuuden kasvatuksen, ne eivät sitä tee vaan epäilyn kylvämisen puute.

Epäilyn kylvämisen puute, on puute luovuudessa.

Voimme kehittää luovuuttamme, koska voimme tulla rohkeammiksi ja itsenäisemmiksi.

Inspiraatio ei tule lahjana ulkopuolelta, vaan ihmisestä itsestään.

Ajatukset ovat usein luovempia, kuin teot, teko vaatii rohkeutta.

Luovuudessa on tärkeintä oikeat kysymykset, eivät vastaukset.

Luovuus ei ole ihmettä, se on maalaisjärjellä tajuamista, rehellisyyttä.

Lapsi on tabula rasa, hän näkee maailman sellaisena kun se on, hän ei näe maailmassa sitä, mitä olemme itse sinne mielessämme lisänneet.

Lapsi on tabula rasa, hän näkee maailman sellaisena kun se on, tätä sanotaan luovuudeksi.

Luovuutta on uskallus käyttää niitä ajatuksia, jotka tulevat mielen takaa.

Luovuutta ei voi eristää yhtenä ominaisuutena.

Ihmisen normaali turvajärjestelmä vastustaa taipumuksellisesti uutta, luovaa, jotta maailma ei järkkäisi.

Muutos käytöksessä voi syntyä ainoastaan muutoksessa ajattelutavassa.

Hyppäys tuntemattomaan ei-rationaalisuuteen, ei tee luovuutta, vaan johtaa sattumaan.

Luova kiinnittää huomion joka asiaan.

Luova ei jätä huomiota toissijaiseen.

Myytti luovuuden mystisyydestä, on tieto ihmisen havaintokyvyn puutteesta.

Luovaa kiinnostaa asiaankuulumaton.

Luovuus tahdonalaisena ja tietoisena toimintana edellyttää, että ihminen toimii tahtonsa mukaisesti.

Erilaisuus hävettää ja poikkeavuus pelottaa.

Kun tarkastelet vain omaa napaa, pysyt tutussa ja turvallisessa.

Ihminen huomioi, valikoi ja tallentaa huolellisesti mieluiten vain kaiken sen, mikä vahvistaa hänen entistä tapaansa ajatella.

Luova hetki tapahtuu, kun kaikki on valmista siihen.

Luovuus on kielen rakentamista.

Rutiinit tappavat ideat.

Luovuus on kuin urheilijan kunto, sitä on treenattava.

Kielestä ja ajattelusta

Logiikka edeltää kieltä.

Logiikka on ajattelun ja kielen testi, jos ajattelu tai kieli ei ole loogista se ei läpäise testiä, se ei ole ajattelua tai kieltä.

Kaikki merkityksellinen ajattelu tapahtuu kielen avulla.

Kielen rikkaus on ajattelun rikkautta.

Sanan sisältö on sen merkitys, ilman merkitystä sana on äänne.

Ajatus on yleistys.

Ajatus vailla mieltä, on ajatus kuvitellusta todellisuudesta.

Ajattelu ei vaadi kieltä, mutta kieli vaatii ajattelua.

Sana on käsitteen symboli.

Käsite on ajatteluakti.

Käsitteenmuodostus on luova prosessi.

Ajattelu on sisäistä puhetta.

Kirjoitettu kieli on sisäisen puheen käännös.

Sisäisen puheen ja kirjoitetun kielen kieliopit poikkeavat toisistaan, emme selosta itsellemme mistä on kysymys, kun ajattelemme jotakin.

Jos puhuisimme ajatuksemme ääneen, siitä ei saisi kukaan selvää, emmekä me sitä myöhemmin kuultuna itsekään sitä ymmärtäisi.

Kun kirjoitamme, tiedämme mitä kirjoitamme, mutta kun ajattelemme, emme välttämättä tiedä mitä ajattelemme.

Kun ajattelemme, käytämme sanoja, kun ajattelemme käytämme kaikkea sitä mitä olemme kerran lukeneet.

Kun ajattelemme käytämme merkityksiä, jos haluamme selvittää ajatuksemme toiselle, tarvitsemme tulkin, koska ajatuksemme on käännettävä toiselle kielelle.

Kun ajattelemme, käytämme sanoja, kun ilmaisemme ajatuksemme käytämme sanoja, mutta noihin sanoihin ei mahdu kuin hitunen siitä mitä ajattelemme.

Lauseen sisältö ei ole sen merkitys, lauseen merkitys on kaikille eri, jokainen tulkitsee sen omasta näkökulmastaan, näin on aina.

Lause liittyy aina muihin sanomattomiin lauseisiin ja me tulkitsemme ne aina niin, kuin me kukin ne tulkitsemme.

Jos aiomme puhua, on kielemme muutettava kuulijan tasolle.

Ajatus ilman sanaa ei ole ajatus, jonka voisi ilmaista.

Teoreettisen kielen oppiminen on toisen kielen oppimista.

Toisen luonnollisen kielen oppimista on vain sen oppimista, minkä jo osaamme.

Monien kielten taito ei ole rikkautta, koska sen saaminen, mikä sinulla jo on, ei lisää mitään

Kahden kielen taito on kyky sanoa sama asia kahdella tavalla.

Puhekieli on monimutkaisempaa hitaampaa kuin sisäinen puhe, siksi ajattelu on paljon helpompaa kuin puhuminen.

Paljon ajattelevalle puhuminen on raskasta.

Ajattelusta

Ajattelemme kielen avulla.

Ajatus ei ole merkkejä, mutta se tulee kääntää merkeiksi jos sen ilmaisee.

Merkin sisältö ei ole merkeissä, vaan käsitteessä johon se viittaa.

Käsitteet eivät ole ajatuksen välineitä, vaan käsitteitä, joihin merkit viittaavat.

Kun välitämme ajatuksen toiselle, muunnamme sen merkeiksi, jotka toinen kääntää käsitteiksi.

Käsitteet ovat yhteisesti hyväksytyneitä abstrakteja joukkoja, joihin merkit viittaavat.

Kun ajattelen merkeillä, käsitteillä ja assosiaatioilla, en voi koskaan ilmaista täsmällisesti niitä toiselle, koska en voi välittää assosiaatioita, enkä minun käsitteitäni.

Kun ajattelen merkeillä, käsitteillä ja assosiaatioilla, en voi koskaan ilmaista itselleni, mitä ajattelen, koska jokainen assosiaatio on eri ja jokainen käsite on sellainen, että sitä ei voi ilmaista, yritän vain kokea sen mitä ajattelen ja ottaa siitä opiksi.

Kun kommunikoimme keskenämme, voimme välittää vain merkkejä ja käsitteitä; ja käsitteistä meillä on aina eri käsitys, siksi emme koskaan voi puhua suoraan toiselle, vaan puhumme toisen ohi ja ymmärrämme toisen puheesta vain sen minkä haluamme ja kykenemme.

Kun puhumme maailmasta, puhumme siitä merkeillä ja käsitteillä.

Käsitteet ovat abstraktioita.

Kun puhumme maailmasta, puhumme maailman abstraktiosta.

Kun puhumme maailmasta keskenämme, välitämme abstraktioita toisillemme ja ymmärrämme ne aina omalla tavallamme.

Käsityksemme maailmasta on joukko abstraktioita, joihin merkit viittaavat ja aina eri ihmisten samat merkit eivät viittaa samoihin abstraktioihin, käsityksemme maailmasta, on kunkin puhujan käsitys.

Kaikki ajatukset syntyvät toisista ajatuksista, ajatukset ovat verkosto.

Ajatus ei ole koskaan valmis.

Lause ei ole koskaan valmis.

Kirja ei ole koskaan valmis.

Vain rajoittunut voi uskoa saaneensa jotakin valmiiksi.

Aivoista

Aivot ovat ihmisen pään sisällä.

Myös useimmilla eläimillä on aivot.

Aivoillamme ajattelemme ja tiedostamme maailmaa.

Muistikuvamme sijaitsevat aivoissamme.

Näemme ajattelemalla aivoillamme.

Kuulemme musiikkia ajattelemalla aivoillamme.

Näemme unia ajattelemalla alitajuisesti aivoillamme.

Tunnumme aivoillamme.

Vihaamme aivoillamme.

Rakastamme aivoillamme.

Seksuaalisuus on aivoissa.

Sydän on aivoissa.

Kaikki tiet vievät aivoihin.

Emme koe mitään ilman aivoja.

Olemme aivojemme vankeja.

Tietomme rakentuu aivoihimme.

Sanamme rakentuu aivoihimme.

Kielemme rakentuu aivoihimme.

Käytämme aivojamme, aivomme eivät käytä meitä.

Aina emme hallitse aivojamme.

Kaikki tapahtuu kielemme ja muistikuviamme verkon avulla.

Kun ajattelemme käytämme kieltä ja muistikuviamme.

Kun muistamme käytämme kieltä.

Kielen käyttö perustuu logiikkaan.

Logiikan mukaan käytämme samoja merkkejä ja merkityksiä samoista asioista.

Logiikka mahdollistaa ajattelun.

Aivomme ovat työkalumme.

Aivomme ovat tietokoneemme, jonne tallennamme kaikki, mitä käytämme ajattelussa.

Emme voi selittää käyttäytymistämme tutkimalla aivoja, koska siellä näkyy vain tiedon ja muistikuvien jälkiä ei itse asiaa.

Aivojen ajattelun jäljet ovat samanaikaisia, mutta eivät samoja kuin ajattelumme.

Voimme rakentaa ajattelustamme mallin aivojen toiminnan avulla, mutta se ei ole ajattelua, vaan malli ajattelusta.

Ilman tulkintaa, malli ei ole mitään.

Malli vaatii tulkinnan, eli ajattelun.

Ajattelumme tapahtuu aivoissa, emme löydä kuitenkaan aivoja tutkimalla ajatuksiamme.

Aivoissamme on ajatuksiemme kuvat, jäljet, siellä ei ole itse ajatuksia.

Kun tutkimme tekoihin liittyviä aivoissa tapahtuvia reaktioita, näemme, että kun teemme jotakin, jossakin kohtaa aivoissa tapahtuu jotakin, näin on aina.

Tutkimalla aivoja, emme löydä ajatustemme sisältöä, vaan löydämme, miten aivot toimivat, kun ajattelemme.

Tutkimalla aivoja, emme löydä miten ajattelemme, vaan miten aivomme toimivat.

Tutkimalla aivojamme, löydämme mitä tapahtuu aivoissamme, kun ajattelemme, mutta emme löydä ajatuksiamme tai sitä mitä ajattelemme.

Aivoissa on paljon osastoja ja lokeroita, näin me olemme määritelleet ja ne pelaavat yhteispeliä.

Mielemme on kokonaisuus, verkosto, se käyttää aivoja kiitoratanaan ja satamana.

Aivot ovat kuin maa ja multa, jossa kasvit, ajatukset kukoistavat.

Jos puutarhaa ei viljele, se lakastuu, jos aivoja ei käytä ne näivettyvät.

Sade puutarhalle, on kuin matka tuntemattomaan maahan aivoille.

Komposti puutarhalle, on kuin Kafkan luku aivoille.

Muistista

Muistaminen on päättelyä.

Emme voi muistaa tapahtumaa, koska en voi elää sitä uudelleen; yritän vain päätellä, mitä tapahtui, niistä kuvista, jotka muistan.

Emme muista tapahtumaa sellaisena, kun se on tapahtunut, vaan sellaisena kun koimme tapahtuman ja mitä siitä muistamme.

Koska emme muista kaikkea mitä tapahtui, lisäämme tarpeellisen, jotta voimme muistaa jotakin järkevää.

Emme muista jotakin valmiina, vaan päätelemme sen siitä, mitä kaivamme muististamme.

Hyvällä päättelijällä on hyvä muisti.

Muistaminen on ajattelua.

Muistaminen on peilikuva muistiin panemisesta.

Kun muistan, tarraan ensin tuttuihin asioihin, tämän jälkeen muistin sisältö ikäänkuin pulppuaa esille.

Emme hae muististamme valmiita kuvia tai tarinoita, vaan päätelemme ja rakennamme ne eri osista.

Muisti pitää sisällään koko ihmisen oppimisverkoston.

Viisaalla on hyvä muisti.

Muistissamme on myös tarrakuvia ja impressionistisia kuvia, käytämme myös niitä, kun päätelemme, mitä muistamme, mitä kaivamme muististamme.

En muista nimeä, jos en laita sitä muistiin, en muista numeroita, jos en laita niitä muistiin, muistiinlaittaminen on aktiivinen tapahtuma.

Ihmisen muisti ei ole hyvä tai huono, ihminen vain käyttää muistiaan niin ja näin, tiedostaen tai tiedostamattaan.

Ihminen muistaa mielellään parhaiten ne asiat, jotka ovat hänelle edullisia.

Optimisti muistaa vain itselleen edulliset asiat ja epäedullisetkin hän kääntää edukseen muistamalla ne edullisesti.

Jäämme usein toistamaan mielessämme meitä harmittavia ikäviä asioita, toistaminen polttaa ne muistiin, emmekä pääse niistä eroon yölläkään, mutta aika parantaa haavat, myös muistista.

Muistaminen liittyy muuhun lahjakkuuteen, mitä lahjakkaampi olen sitä paremmin muistan.

Ihmiselle tärkeät ja merkittävät tapahtumat jäävät muistiin, ne poltetaan sinne polttoraudalla.

Jokainen kokemus jättää muistiin erilaisen jäljen.

Jokainen kokemus jättää muistiin eri vahvuisen jäljen.

Minulla on näkömuisti, kun palautan tapahtuman muistiin, en kuitenkaan näe sitä, kykenen vain palauttamaan sen muistiin.

En näe sisälleni, näköni suuntautuu minusta pois päin.

Muisti on verkosto, siellä on koko elämäni kokemukset verkostoituneina yhteen.

Minun ei tarvitse laittaa muistiin uudesta tapahtumasta niitä osia, jotka siellä jo ovat.

Muistaminen on aktiivista toimintaa, muistamme mitä haluamme, ja myös mikä on meille edullista.

Muisti ei ole yhtenäinen olio, ei minun tarvitse muistaa tarpeetonta jos keskityn olennaiseen.

Ei minun kannata muistaa harvoin tarvitsemaa nimeä tai numeroa, jos minulla on muistikirja.

Kannattaa laittaa muistiin vain se, mikä on hyödyksi.

Muistaminen on rohkeutta, uskalla muistaa.

Mitä enemmän koen, sitä enemmän muistan.

Mitä enemmän opin, sen paremmin muistan.

Muistiin laittaminen edellyttää kielen käyttöä, en voi muistaa aikaa, jolloin en osannut puhua.

Muistikilpailun voittaminen ei perustu hyvään muistiin, vaan opeteltuun hyvään muistamistekniikkaan, päättelyyn.

Viisas tietää muistavansa.

Kielestä

Kieli on symbolijärjestelmä, joka viittaa johonkin.

Kieli koostuu sanoista, jotka viittaavat asioihin, tapahtumiin ja ilmiöihin.

Logiikka edeltää kieltä.

Kieli on tapa ilmaista asia toiselle ja itselleen.

Sanat syntyvät kokemuksista.

Kokemuksen viittaavat yleistyksiin.

Yleistyksen ovat sanojen ja lauseiden sisältö.

Sanat viittaavat yleistyksiin, ei maailmaan.

Kun havainnoimme maailmaa, tulkitsemme havainnon yleistyksillä ja kielemme verkostolla.

Emme näe suoraan maailmaan, koska näkeminen on ajattelua, joka edellyttää kieltä.

Kokemukset muodostavat verkoston, kieli on verkko.

Jos sana ei mahdu verkostoon, se ei kuulu sinne.

Kunkin sanojen ja kokemusten verkosto on hänen omansa, mutta ne ovat syntyneet tässä samassa maailmassa.

Kieli on ihmisellä kehittynyt viestintäjärjestelmäksi, jolla viestimme myös itsellemme.

Toisen kielen oppiminen on vain sen oppimista, minkä jo osaamme, toisella kielellä.

Sanotaan, että toisen kielen oppiminen on rikkautta, se on rikkautta vain jos siitä jotakin opimme.

Ihminen käyttää kolmea äidinkieltä, puhuttua kieltä, kirjoitettua kieltä ja ajattelun kieltä.

Ajattelun kieli on sisäistä puhetta.

Puhuttu kieli on julkista puhetta.

Kirjoitettu kieli on pohdittua puhetta.

Kun ajattelen, minun ei tarvitse käyttää äidinkieleni lauseen kaikkia sanoja ja kielioppia.

Ajattelu on ajatuksen nopeata.

Kun puhun en ehdi käyttää äidinkieleni kaikkia sanoja.

Kun kirjoitan käytän koko äidinkieltäni.

Puhuja joutuu huomioimaan kuuliensa, hän ei voi harvoin käyttää koko kielen rikkautta.

Kuulija alentaa puheen tasoa.

Kieli on kullakin kansalla omansa, ne eivät ole samanlaisia.

Toinen kieli kääntyy toiseen kieleen vain likiarvolla, tulkitsemalla.

Ajattelemme kielen avulla.

Muistamme kielen avulla.

Havaitsemme kielen avulla.

Mitä laajempi on kieleni verkosto, sitä enemmän havaitsen.

Havaitsemme saman asian eri lailla, koska kielemme on eri.

Mitä laajempi on kieleni verkosto, sitä paremmin ajattelen.

Viisaus perustuu ajattelun, kielen verkostoon.

Kieli nojaa kokemukseen.

Kirjallisuus luo kielen rikkautta.

Kielen rikkaus on mielen rikkaus.

Logiikasta

Logiikka on kieli päättelystä.

Logiikka antaa säännöt sille miten käytämme sanoja puhuessamme maailmasta.

Logiikka on säännöstö päättelyn kieliopista.

Logiikka on kaikkien kielten äiti.

Logiikka on meidän sopimaa.

Logiikka oli ennen meitä.

Logiikka antaa säännöt sille, miten meidän tulee koota ajatuksemme.

Logiikka on yksinkertaisin mahdollinen kieli.

Jos ajatuksemme on epälooginen, sillä ei ole mieltä.

Jos logiikka olisi väärää, korjaisimme logiikkamme heti.

Logiikka ei kerro mitään maailmasta, se on vain kieli.

Jos maailma on väärä, se ei ole logiikan vika.

Logiikka ei liity totuuteen.

Looginen lause on loogisesti tosi, ei muuta.

Se kiertääkö maa aurinkoa vai aurinko maata, ei ole logiikan asia.

Logiikalla tarkastamme vain ovatko lauseemme oikeita, mielekkäitä.

‘Maa kiertää aurinkoa’ ja ‘aurinko kiertää maata’ ovat molemmat loogisesti tosia lauseita.

Loogisesti tosi lause ei kerro mitään, se on vain tosi.

Jos kysymme ‘mitä tarkoittaa ‘maa kiertää aurinkoa’ tai pyydämme vastausta lauseeseen ‘kiertääkö aurinko maata’, logiikka ei anna niihin vastausta.

Jos haluamme vastauksen kysymykseemme ‘mitä tarkoittaa ‘maa kiertää aurinkoa’’, tarvitsemme liudan tieteellisiä todistuksia tai sitten terveen järjen mukaisen arkikielen selostuksen ja meidän tulee uskoa siihen, että lause on järkevä tässä mielessä, se on *ymmärryksen* asia.

Jos haluamme vastauksen kysymykseen ‘kiertääkö aurinko maata’, tarvitsemme liudan tieteellisiä todistuksia tai sitten terveen järjen mukaisen arkikielen selostuksen ja meidän tulee uskoa siihen, se on *uskon* asia.

Ei pidä sotkea logiikkaa ja maailmaa.

Kolmiarvologiikassa, kolmas arvo ei viittaa maailmaan, vaan epämääräiseen käsityksemme maailmasta. Ensimmäinen ja toinen arvo viittaavat teoreettiseen käsityksemme maailmasta.

Logiikka edeltää kieltä.

Ei ole logiikan asia sanoa, mitkä asiat maailmassa vallitsevat.

Vaatii loogista päättelykykyä päätellä, kiertääkö maa aurinkoa vai aurinko maata. Se mitä tulkinoja lauseille ja termeille milloinkin annetaan ei ole logiikan asia, vaan esim. tieteen asia, se on se minkä tiede tuo mukanaan loogisten lauseiden sisällöksi. Ilman tätä lisäarvoa tieteellä ei olisi merkitystä.

Looginen ajattelu on eri asia kuin logiikka. Logiikka on ehdotonta, looginen ajattelu sietää virheitä.

Looginen ajattelu on luonnollisen kielen termi, se ei ole puhdasta logiikkaa.

Looginen ajattelu sisältää tulkintoja, logiikka ei.

Intuitiosta

Intuitio on aavistamista vailla tietoista päättelyä.

Intuitio ei tule tyhjästä, se tulee vain niin nopeasti, ettemme ehdi ja malta rakentaa päättelyä ensin.

Intuitio auttaa ahkeraa päämäärätietoista puurtajaa.

Jälkeenpäin voimme rakentaa selityksen intuition aikaansaamalle idealle.

Intuitio on rohkeutta päätellä ennen todistusta.

Intuitio nopeuttaa ajattelua.

Intuitio ei ole mystiikkaa.

Intuitio on alitajunnan ilmentymä.

Intuitio ei ole inspiraatiota.

Intuitio ei tule odottamalla, kuten ei inspiraatiokaan.

Intuitio auttaa, kun olemme tietämättämme oppineet jotakin, mitä emme ole vielä ymmärtäneet.

Intuitio ei ole logiikan vastaista.

Intuitio on päättelyä, logiikka ei.

Loogisella ajattelulla testaamme intuitiomme hyödyllisyyden.

Hyvä vaisto perustuu asiantuntemukseen ja perehtyneisyyteen, huono vaisto on arvausta.

Optimistista

Optimismi, toisin kuin realismi, on uskomista siihen, että asiat ovat paremmin kuin ovatkaan.

Optimisti uskoo, että asiat tulevat tapahtumaan paremmin kuin ne tulevat tapahtumaan.

Optimisti muistaa asiat itselleen edullisesti.

Optimisti ei muista huonoja asioita.

Optimisti muistaa parhaiten itselleen hyvät asiat.

Optimismin mielestä kaikki tulee onnistumaan.

Kun uskon, että kaikki onnistuu, näin myös usein tapahtuu, koska toimin kaikin tavoin onnistumisen puolesta, enkä epäröi.

Optimismia tarvitaan epävarmoilla vesillä.

Optimismi on tarpeetonta varmoilla vesillä.

Optimismi on uskomista siihenkin, mikä ei ole mahdollista.

Optimisti voi kääntää valheen totuudeksi.

Optimismia tarvitaan, kun ei tiedetä mikä on mahdollista.

Optimismi voittaa kun ei tiedetä, mikä on totta.

Optimismi asuu meissä kaikissa, meillä on taipumus muistaa asiat itsellemme edullisesti.

Optimismi auttaa yrittämään, ilman yrittämistä ei mitään tapahdu.

Optimismi tuo rohkeutta.

Optimismi estää pelkoa.

Optimismi on väärää luuloa, mutta usein oikeata.

Positiivisuudesta

Positiivisuus on myönteinen, innostava, aikaansaava voima.

Positiivisuus ei ole optimismia, mutta positiivikko voi olla optimisti.

Positiivisuus on myönteistä suhtautumista asioihin, positiivisen ihmisen ei tarvitse olla optimismi.

Optimismi näkee kaiken väärin, todellista parempana, positiivinen ihminen näkee, että kaikki voisi olla paremmin.

Positiivikko nojaa kokemukseen ja tietää miten saadaan asiat luistamaan.

Positiivikko ei jää murehtimaan menneitä.

Positiivikko ei pelkää pahinta.

Positiivikko uskoo, että asiat menevät hyvin, jos ne ovat ennenkin menneet hyvin.

Positiivikko on lipun kantaja, hän johtaa joukkoja.

Negatiivikko ei vei minnekään, on turha mennä minnekään, kuin minnekään ei pääse.

Negatiivikko jää paikalleen, on turha mennä minnekään kun mitään ei ole.

Negatiivikko löytää vain luukun allaan, jonne voimme kaikki pudottautua.

Positiivisuus on välttämätöntä, että jotakin tapahtuisi, että jotain tehdään.

Lahjakkuudesta

Lahjakkuus on keskimääräistä parempaa ominaisuutta jossakin kyvyssä tai taidossa.

Sanotaan, että kaikki ovat lahjakkaita jossakin, tällöin tarkoitetaan, että yksilön ominaisuuksista on joku tai jotkut muita ominaisuuksia parempia.

Se, että on lahjakas jossakin, ei tarkoita, että on lahjaton jossakin toisessa.

Harjoitus ei luo lahjakkuutta, vaan taitoa.

Harjoittelulla voi aina korvata lahjojen puutetta.

Kätevyys ei ole lahjakkuutta vaan harjoiteltua taitoa, lahjakkuus on paras apu tässäkin asiassa.

Kätevyys ei hylje huippulahjakasta vaan huippulahjakas hylkii helposti kätevyuden taitoa, koska hänen kiinnostuksensa on muualla.

Lahjakas harjoitellut taituri on alansa mestari.

Jos olet melko lahjakas kaikessa ja jossakin erityislahjakas, saavutat yleensä parhaat tulokset.

Jos olet lahjakas monessa, et usein keskity mihinkään, eikä sinusta tule mestaria.

Ase voi laueta taitamattoman kädessä, älykkyys psykopaatissa laukaisee aseensa.

Lahjaton ei näe lahjattomuuttaan.

Sokea ei näe omenaa, eikä lahjaton lahjakasta.

Kapeakatseinen ei näe metsää puilta, eikä likinäköinen näe metsän taakse.

Jos lahjasi eivät riitä, keskity yhteen, niin saavutat jotakin, jos lahjasi riittävät kaikkeen, näet paljon, mutta et saavuta mitään.

Tunneälystä

Tunneälykäs tietää, mistä on kysymys.

Tunneälykäs tietää, mikä mättää.

Tunneälykäs arvaa muiden tilan kuten omansa.

Tunneälykäs osaa reagoida reaktioihin.

Tunneälykäs osaa ennakoida reaktiot.

Tunneäly on kykyä ymmärtää ihminen, hänen tunteensa ja hänen käyttäytymistapansa.

Tunneäly ei ole älykkyyttä sinänsä, mutta äly voi olla avuksi ihmisen tuntemisessa.

Tunneälyn perusominaisuus on empatia, kyky asettua toisen asemaan ja ymmärtää asiat toisen kokemalla tavalla.

Älykkyydestä

Älykkyys on sitä, mitä älykkyystestit mittaavat.

Älykkyys on taitamista miten.

Älykkyys ei ole tietämistä mitä.

Älykkyys on ymmärtämistä miksi.

Älykkyys on päättelykykyä.

Kaikkea lahjakkuutta emme sano älykkyydeksi, älykkyyden ei tarvitse olla korkein hyve.

Huippuälykkyys on kyky olla selvästi muita älykkäämpi.

Huippuälykkäitä on vähän, heidän on vaikea kohdata kaltaisiaan.

Ihmiset ovat älykkyydeltään keskinkertaisia.

Keskinkertaiset ovat onnellisimpia, sillä maailma on tehty heille

Kaikki rakentuu keskinkertaisuudelle.

Älykkyys ei takaa menestystä elämässä, eikä menestys elämässä edellytä älykkyyttä.

Kun sanomme, ettei älykkyys riitä menestykseen elämässä, ajatteleme että menestys elämässä on kaikkein tärkeintä, mutta mitä on menestys elämässä?

Jokainen määrittää itse, mitä on menestys elämässä, sitä eivät muut tee.

Älykäs raivaa aina tiensä.

Älykäs selviytyy parhaiten, muttei kaikesta.

Älykäs vieraantuu aina.

Älykäs pettyy aina ihmiseen.

Huippuälykäs on sivullinen hän ei kuulu joukkoon.

Onnellisin on se, jonka äly yltää vain hieman yli keskinkertaisuuden.

Huippuälykäs on yhtä kaukana normaalista, kuin normaali debiilistä.

Älykkyys on vain ihmisen yksi ominaisuus, kyky.

Älykkyys on osa ihmisen lahjakkuudesta.

Kaikki olemme älykkäitä, mutta vain eri tavalla.

Älykkyys on suhteellista.

Älykkyyden status on niin korkea, että haluamme liittää sen kaikkiin ihmisten piirteisiin.

Jotta menestyisi työelämässä, voi puuttuvan älyn aina korvata epäpätevällä esimiehellä.

Esimies ei palkkaa alaisekseen itseään etevämpää.

Tekoäly eli älytekniikka ei ole älykkyyttä, vaan tekniikkaa.

Älykkyys ärsyttää.

Älykkyys on kuin peto, sitä ei siedetä naapurissa, mutta se on kunnioitettua, kaukana poissa.

Ennakkoluuloista

Ennakkoluulo on tarkkaan kiinnitettyä käsitystä asiasta, jota henkilö ei tunne.

Ennakkoluulo voi olla asian kannalta myönteistä tai kielteistä, meillä on vain tapana puoltaa kielteistä luuloa.

Myönteistä ennakkoluuloa sanotaan haihatteluksi.

Ennakkoluulo on luovuuden suurin este, se estää jo alkuunsa sen mikä on tarkoitus saavuttaa.

Ennakkoluulo kalvaa mieltä kuin kateus.

Ennakkoluulo auttaa turvallisuuden tunnetta.

Ennakkoluulo on ihmisen perusselviytymiskeino.

Ennakkoluulo sisäänrakentuu ihmiseen.

Ennakkoluulo on pelon, kateuden ja vihan lähde.

Ennakkoluulo on pysähtyneisyyden ja passiivisuuden lähde.

Ennakkoluulo on muutosvastarinta.

Ennakkoluulo on luovuuden peruseste.

Ennakkoluulon murtamisen itsessään vaatii kasvamista.

Kun ennakkoluulo astuu huoneeseen, positiivisuus poistuu samalla oven avauksella.

Ennakkoluuloinen ei valitse koskaan uutta polkua.

Ennakkoluuloinen ei katso koskaan nurkan taakse.

Ennakkoluuloinen ei ylitä koskaan merta.

Ennakkoluulolla ankkuroidumme tiiviisti turvallisuuteen.

Ennakkoluulo on pelon sukulainen.

Itsetunnosta

Itsetuntoa ei ole käsitys itsestä, vaan se miten muut ihmiset vaikuttavat mieleemme kautta käyttäytymiseemme.

Itsetunto on alitajuinen käsityksemme muiden ihmisten vaikutuksesta käyttäytymiseemme.

Itsetunto on tahtomme ja toimintamme riippumattomuuden aste muista ihmisistä.

Terve itsetunto ei yliarvioi muiden ihmisten odotuksia.

Itsetunto ei ole sama kuin itseluottamus.

Emme tunne itsetuntoamme erillisenä kokemuksena.

Itsetunto kulminoituu siihen, mitä kuvittelemme muiden meistä ajattelevan.

Huono itsetunto on toisten halveeraamista.

Hyvä itsetunto on toisten arvostamista.

Huono itsetunto on itsensä kieltämistä.

Hyvä itsetunto on itsensä hyväksymistä.

Huono itsetunto on itsensä ylikorostamista.

Hyvä itsetunto on itselleen riittämistä.

Itsetuntoa on kahdenlaista, sosiaalista- ja suoritusitsetuntoa.

Sosiaalinen itsetunto on itsensä kokemista muiden kautta.

Suoritusitsetunto on itsensä kohtaamista suorituspainessa.

Hyvä suoritusitsetunto on usko tekonsa onnistumiseen.

Hyvä suoritusitsetunto on taito toteuttaa tekonsa.

Hyvä sosiaalinen itsetunto on sisäistä luottamusta itseensä toiset kohdatessa.

Paradigmoista

Paradigma on suljettu joukko.

Paradigmassa ei katsota metsää, vaan puita.

Paradigma on johonkin yhteisöön linnoittautunut näkemysjärjestelmä jostakin asiasta.

Yleinen käsitys on paradigma.

Paradigmoja syntyy aina.

Paradigmat ovat välttämättömiä, jotta voisimme hengähtää.

Paradigmaa vastaan voi taistella vain toisella paradigmalla.

Jos et usko paradigmaan, olet sen maailman ulkopuolella.

Paradigmassa nähdään yhdessä keisarin olemattomat vaatteet, jos et näe vaatteita, olet luopio.

Aikansa muhittuaan paradigma alkaa käymään sisältänsä, kuin mehu, jonne joutuu hiivaa.

Yksi kieli on yksi paradigma, yksi puolue on yksi paradigma, yksi lahko on yksi paradigma, yksi lause on yksi paradigma.

Paradigma on 'meidän puolue'.

Muutos maailmankuvassa ei ole muutos logiikassa, vaan siinä miten asioita nimeämme, logiikka on yksi ja sama.

Matematiikasta

Matematiikka on kieli luvuista ja niiden suhteista.

Matematiikassa luvut annetaan.

Matematiikassa lukujen suhteet annetaan.

Ihminen on alussa antanut luvut ja niiden suhteet.

Matematiikka keksii lisää suhteita.

Matematiikalla on oma syntaksi, sillä ei ole semantiikkaa, matematiikka on teoreettinen kieli.

Matematiikka on tautologiaa, se ei lisää mitään todellisuuteen.

Matematiikka ei viittaa todellisuuteen.

Matematiikka viittaa lukujen maailmaan, jota ei ole olemassa.

Matematiikkaa voidaan käyttää todellisuuden mittaamiseen, koska todellisuus ja matematiikka ovat pysyviä.

Koska todellisuus ja käsityksemme siitä muuttuu koko ajan joudumme muuttamaan, lisäämään myös matematiikkaa.

Nimeämme itse matematiikan alkiot luvut ja niiden suhteet, siten kuin nimeämme.

Lukuja ovat 1,2,3,...; emme tiedä mitä yksi tarkoittaa mutta ymmärrämme käyttää sitä.

$1+2=3$; emme tiedä emmekä ymmärrä mitä lukujen välimatkat ovat, mutta osaamme käyttää niitä, kun ne meille hyvin opetetaan.

$1+2=3$, emme tiedä, emmekä ymmärrä mitä lukujen erot ovat, mutta osaamme käyttää niitä, kun ne meille hyvin opetetaan.

Matematiikan opettaja oppi matematiikan säännöt edelliseltä matematiikan opettajalta.

Kukaan ei kysy mitä matematiikka on, kukaan ei kysy, miksi 1:n jälkeen tulee 2.

Matematiikka on peli; voit aina keksiä uusia sääntöjä ja todistaa niitä, nämä ovat uusia osapelejä tai siirtoja pelissä. Nappulat ja pelilauta ovat kuitenkin annettuja.

Matematiikassa todistaminen on luvallista siten, että käytetään niitä lukuja ja relaatioita, jotka on sovittu ja sitä mikä on ennestään todistettu.

Matematiikan ensimmäinen todistus on ...

Matematiikan säännöt ovat meille annettuja, olemme ne itse alussa antaneet.

Et voi lisätä oletuksia matematiikkaan.

Jos muutat matematiikan oletuksia, koko matematiikka muuttuu toiseksi, et voi muuttaa sitä, mikä on annettu.

Matematiikka nojaa logiikkaan, sen on aina läpäistävä logiikan testi.

Yksi viittaa aina yhteen, ei siis joskus kahteen, plus on aina plus, $1+1$ on aina 2, nämä ovat logiikan sääntöjä.

Matematiikka ei ole pysyvää mutta todellisuus on.

Matematiikka jää, vaikka poistaisimme todellisuuden.

Matematiikka on ihmisen kuvittelua, sitä ei ole olemassa, kuin ihmisen kuvitelmana.

Normaalijakaumasta

Kun tarkastelemme normaalijakaumaa, ja sitten tarkastelemme sitä tarkemmin, voimme nähdä, että kaikki ihmisten ominaisuudet jakautuvat normaalijakauman mukaisesti.

Normaalijakaumalla tarkastettuna ihmisen persoonassa, lahjakkuudessa ja muissa ominaisuuksissa on eroja.

Normaalijakauma näyttää, miten ihmisen ominaisuudet jakautuvat laadun tai luokittelun suhteen.

Normaalijakauman mukaan yliälykäs on yhtä kaukana normaalista, kuin normaali on debiilistä.

Debiili ei voi ymmärtää normaalia, eikä normaali yliälykäästä, mutta normaali voi ymmärtää debiiliä ja yliälykäs normaalia.

Normaalijakauma antaa ihmisten ominaisuuksien välimatkat.

Erilaisuus ihmisissä on luonnollista.

Demokratia perustuu ajatukselle, että eroja ei pitäisi olla.

Demokratia perustuu enemmistövaltaan.

Demokratiassa on kärsijöitä vähiten.

Demokratiassa kärsivät vain hullut ja lahjakkaat.

Erilaisuuden tunnistaminen on pelottavaa, siitä on syytä vaieta.

Käytyri liittoutuu aina toisen kätyrin kanssa, taitamaton toisen taitamattoman kanssa.

Lajitoveri puolustaa aina kaltaistaan ja suojautuu näin kolmannelta.

Kunkin ihmisen arvostelukyky on normaalijakauman hänelle osoittamalla paikallaan.

Taiteesta

Taiteen tarkoitus on antaa ihmiselle (esteettinen) kokemus.

Taide antaa harvoin pelkästään esteettisiä kokemuksia ja elämän kokemukset ovat tärkeämpiä.

Kokemuksen antaminen on taiteen tärkein tehtävä.

Taiteen antama kokemus voi olla epämiellyttävä, ja olla silti taidetta, mutta silloin liikumme taiteen marginaalissa; emme tavoittele epämiellyttäviä kokemuksia.

Hyvä taide pyrkii merkittävän esteettisen kokemuksen antamiseen.

Taide voi esittää jotakin, mutta se mitä se esittää ei ole taidetta, taidetta on kokemus.

Kaikki kuluu, niin myös taide, emme saa taiteesta enää miellyttävää kokemusta, jos toistamme kokemuksen liian usein.

Taiteen on muututtava, jotta se voisi antaa ihmiselle vapahduttavia kokemuksia, siksi tuttu kokemus ei ole vapahduttava.

Taide on tuomittu muuttumaan.

Taiteilijaksi ryhtyvä ei ole aina taiteilija.

Ihminen määrittää taiteen.

Jokainen voi nimetä teoksensa taiteeksi.

Taidetta on se, mitä kulloinkin taiteeksi nimetään.

Kaikki taide ei ole hyvää tai mielenkiintoista.

Nykytaiteella ei ole rajoja, jos rajat määrättäisiin, puhuttaisiin vanhasta taiteesta.

Yhden luovan idean omaava tuomitaan usein koko elämäksi taiteilijaksi, se on pitkä ja raskas kakku.

Pako taiteeseen on pakoa maailmasta.

Luova taiteilija on yhtä harvinainen kuin taitava kirvesmies.

Uusi taide ei ole välttämättä parempaa kuin vanha, se vain antaa uusia kokemuksia.

Taide ei ole tarkoitettu kaikille, mutta jokaiselle on tarkoitettu jokin taide.

Taide pelottaa jos sitä ei ymmärrä, pelko aikaansa vihaa.

Useimmille ihmisille moderni taide on kielletty kaupunki.

Kun signeeraat taulun, raikkaat sen.

Kun nimeät taideteoksen, teet jotakin mikä ei kuulu kyseiseen taiteenlajiin.

Nimi maalauksella ei ole maalaustaidetta vaan runoutta.

Taideteoksen nimi ei ole taideteosta vaan runo taideteoksesta, ellei nimeä ole tehty osaksi taideteosta.

Tieteestä

Tieteen tarkoitus on antaa parempaa ja tarkempaa tietoa jostakin asiasta.

Tiede selittää asioita ja kertoo miksi.

Tiede ei kuvaa ja selitä kaikkia asioita.

Totuus on paras mielipide.

Parhaan mielipiteen määrittää raati, joka on alansa tiedeyhteisö.

Kaikki selitykset eivät ole tiedettä, tiedettä tehdään tiedeyhteisössä.

Tiedeyhteisöön keräytyvät parhaat tietäjät tai ne jotka sellaisiksi haluavat.

Tiedeyhteisö on yleensä paras taho kertomaan mitä on ja miksi.

Tiedeyhteisöllä ei ole kilpailijaa, joka suhtautuisi vakavasti tietoon.

Tiedeyhteisössä tehdään tiedettä, suurin osa yhteisön ajasta kuluu kuitenkin johonkin muuhun.

Tiedeyhteisö on yhteisö, jossa on hierarkia, johto ja vallanpitäjät.

Tiedeyhteisössä valta perustuu asiantuntijavaltaan, asiantuntevuus on sitä kenellä on valta.

Tieteen pariin keräytyvät suurimmat lahjakkuudet tai sellaiset, jotka haluavat tiedemiehiksi.

Tieteen piirissä olevista tiedemiehistä vain pienellä osalla on jotakin merkitystä tieteen kannalta.

Tieteessä oma etu on usein tärkein asia.

Tieteellä ei käytännössä ole kilpailijaa.

Tiede etenee hyvin hitaasti.

Tiede on kaiken mitta, kaiken sen mitä milloinkin tiedetään.

Uudet teoriat korvaavat vanhat tieteessä. Sanotaan, että tiede lähestyy totuutta, maailmaa.

Kun tiede saavuttaa totuuden maailma loppuu.

Totuus on maailmanloppu.

Tiedosta

Tietoa on tietää olennainen asiasta.

Tieto on taitoa.

Tieto ei ole dataa eikä informaatiota.

Dataa ovat merkkijonot.

Informaatiota on julkituotu merkkijoukko.

Informaatiota ovat merkkijonot tai puhutut äänteet, joista ihminen voi mielessään muodostaa tietoa.

Tietokone ei ole tietokone vaan datankäsittelylaite.

Tietokone ei tiedä mitään.

Tietoon liittyy tahto, tieto on ihmiseen kuuluva määre.

Ihminen muuttaa informaation tai tiedotteen tiedoksi, kun hän tulkitsee sen mielessään.

Tieto on sosiaalinen käsite.

Tieto on hyvin perusteltu uskomus sosiaaliselle joukolle.

Mitä enemmän tiedät, sitä enemmän tiedät.

Mitä enemmän tiedät, sitä enemmän havaitset.

Mitä enemmän tiedät, sitä viisaampi olet.

Mitä enemmän tiedät, sitä enemmän muistat.

Mitä enemmän tiedät, sitä paremmin puhut.

Mitä enemmän tiedät sitä enemmän ymmärrät puheesta.

Puhe on puhuttava kuulian mukaan.

Jos kuvittelee tietävänsä, ei välttämättä tiedä.

Huono tieto on uskoa.

Huono tieto on luuloa.

Väärä tieto on valhe.

Jotkut eivät tiedä mitään, useimmat tietävät vain vähän.

Tieto on väite tiedon ulkopuolisesta asiasta.

Tietoa ei ole yksittäinen sana, sitä ei erillisenä voi tulkita tiedoksi.

Tieto liittyy aina sanojen ja merkitysten verkostoon, kun sana tulkitaan se saa paikkansa verkostossa.

Tieto edellyttää laajan muistiverkoston sekä päättelykykyjärjestelmän.

Ihminen ei voi musertua tiedon tulvaan, vaan pelkoon, että musertuu tiedon tulvaan.

On mahdotonta oppia liikaa, aivokapasiteettia ei voi käyttää loppuun.

Tietoa on perusteltu uskomus siitä, miten asia ovat.

Tieto on merkitysten verkosto.

Termin merkitys on suhteessa termin ristimistapahtumaan merkitysverkoston kautta.

Tieto ei luo maailmaa, fysiikan teoria ja psykologian teoria ei ole redusoitavissa toisiinsa, ne vain

kuvaavat samaa asiaa omalla tavallaan.

Syystä

Kaikella on syynsä.

Myös luovalla teolla on syynsä.

Kaikki syyt eivät ole kiinnostavia.

Kaikkien tapahtumien syytä ei haluta tietää.

Syyn tietäminen voi olla haitta.

Syy on selitys.

Syy auttaa ymmärtämään asiaa.

Tapahtuman kaikkia syitä emme voi koskaan tietää.

Syy on aina vain osasyys.

Tapahtuma voi tapahtua ilman syytä.

Syy on meidän selitys asialle.

Syy on yleensä uusin syy.

Kun selitämme jonkun asian tai tapahtuman syytä, emme selitä maailman kaikkia vaikutuksia ja olosuhteita, vaikka ne ovat kaikki tapahtuman edellytyksiä eli syitä.

Aina on miljoonia syitä.

Jokaisen tapahtuman syy voidaan kuvata miljoonilla tavoilla.

Syy on yleensä se syy, joka meitä kiinnostaa.

Maailmassa ei ole syytä, kaikki tapahtuu niin kuin tapahtuu, me syytämme.

Neroudesta

Neroutta on kyky laskea kaksi siirtoa enemmän.

Neroutta on kyky nähdä aina olennainen.

Neroutta on kyky tajuta asiat, niin kuin ne ovat.

Nero ei ole tuuliviiri.

Neroa ei kukaan opeta.

Nero oppii kaikesta.

Nerous on ainutlaatuista, se ei ole joka pojan tavaraa.

Nerous on niin suurta, että sitä ei voi täysin tajuta, ellet itse ole nero.

Nerous on niin ainutlaatuista, että siinä mitä olet tai missä olet nero, et löydä keskustelukumppania - ainakaan elävien kirjoista.

Nerossa yhdistyy älykkyys ja viisaus korkeimmalla mahdollisella tavalla.

Nero tajuaa neroutensa, mutta ei ole aina siitä varma, hän voi vain itse vakuuttua siitä.

Nero voi seurustella mielekkäästi vain toisen neron kanssa.

Nerous on niin harvinaista, että hän ei tapaa toista neroa elämänsä aikana.

Nero voi seurustella vain kuolleiden kanssa.

Nerolle tavallinen ihminen on tiedotonta massa, joka kulkee sinne tänne, vailla pienintäkään tajua siitä, mistä on kysymys.

Lapsinerous on hartaasti harjoitettua lahjakkuutta.

Totuudesta

Totuutta on kahta lajia.

Ensimmäisen mukaan kaikki on, niin kuin ne kulloinkin on.

Ensimmäisestä ei ole syytä sen enempää puhua.

Toisen mukaan totuus on paras käsitys siitä, miten asia tai asiat kulloinkin ovat maailmassa.

Maailmaa ovat kaikki tajuntani ulkopuolella oleva sekä tajuntani.

Maailma on olemassa minusta riippumatta.

Maailma on kristallin kirkkaana sellainen kun se on.

Totuus asiasta on kunakin hetkenä parhaiten perusteltu väite ja uskomus siitä miten asia on.

Totuus on jotakin kuvattuna.

Totuutta ei ole ilman ihmistä.

Totuus on ihmisestä päin oleva näkemys asiaan.

Totuus ei ole itse asia, vaan kuvaus asiasta.

Maailmaa sellaisena kuin se on ei voi julkituoda ilman kuvausta.

Maailma sellaisena kuin se on, ei kaipaa totuutta, ihminen kaipaa totuutta.

Ihminen voi ymmärtää totuuden vain itselleen kuvattuna.

Maailma sellaisenaan voisi olla absoluuttinen totuus, mutta kukaan ei voi kertoa sitä meille, sillä kertomus olisi vain kuvaus, joka ei olisi absoluuttinen totuus.

Totuus liittyy ihmisen tietoon, käsitykseen jostakin, maailmaa ilman ihmistä ei kiinnosta totuus.

Parhaiten perusteltu uskomus muuttuu ajan ja kehityksen mukana.

Totuus muuttuu kun tieto muuttuu, vaikka maailma pysyy.

Kehitystä ovat muutokset ajassa, kehitykselle ovat kaikki suunnat mahdollisia.

Kukaan ei tiedä mikä on totuus, kukaan ei voi sanoa, mikä on parhaiten perusteltu väite.

Totuutta varten ei ole tuomaria

Kunakin aikana parhaiten perustellun uskomuksen asiasta pystyy kuvaamaan maapallon ihmisten valiojoukot.

Uskomusten parhaat perustelijat löytyvät tieteen piiristä, niissä asioissa joita tiede tutkii.

Tiedeyhteisö pystyy tällä hetkellä kertomaan tämänhetkisen totuuden asiasta.

Tiedeyhteisö ei tiedä kaikkea.

Tiedeyhteisö tietää mitä ei tiedä.

Tiedeyhteisö on erehtyväinen.

Tiede ei tutki kaikkia maailman asioita, näistä asioista totuuden määrittää

joku muu, tällainen totuus on heikommissa kantimissa.

Jos jossakin tiedeyhteisössä pystytään paremmin perustelemaan asia, tiede omii perustelun välittömästi tai kyseinen yhteisö muuttuu tiedeyhteisön jäseneksi.

Tiedeyhteisöt kilpailevat totuudesta.

Tiedeyhteisöt eivät sano mikä on totuus.

Tiedeyhteisöt pyrkivät osoittamaan epätotuuden toisessa tiedeyhteisössä.

Vaikka tosi väite on meidän väite maailmasta, emme tiedä mikä lause on tosi, mutta voimme pyrkiä perustelemaan lauseen paremmuuden totuuteen nähden toiseen lauseeseen verrattuna.

Totuus on suhteellinen asia, muuta se ei voi olla, koska se on ihmisen uskomus jostakin asiasta.

Totuus Isolla T-kirjaimella, on täydellinen kuvaus siitä miten asia tai asiat maailmassa ovat, tällaista kuvausta ei voi olla, koska kuvaus ei ole sama kuin itse maailma.

Täydellistä kuvausta maailmasta tai sen osasta ei voi antaa, koska maailma muuttuu koko ajan, kukaan ei ehtisi sitä kuuntelemaan, kun se olisi jo toinen.

Sanotaan, että tiedeyhteisön tieto paranee ajan myötä, sanotaan että tiede kehittyy.

Tiede parantaa ja tarkentaa selityksiään aikojen kuluessa; kun tieteen selitykset tarkentuvat, laajenee maailma samalla.

Tietomme maailmasta ja maailma laajenee samaan tapaan kuin avaruus laajenee.

Monilla tieteen aloilla olemme vasta alkutaipaleella, useimmille asioille ei ole vielä tiedettä olemassa.

Sanotaan, että ihmisen tieto maailmasta, tiede lähestyy Totuutta isolla T-kirjaimella;

saavuttaako ihminen joskus totuuden, sitä me emme saa koskaan tietää, eikä se lopulta ole kovin tärkeä asia, mutta voimme pohtia sitä illan tullen.

Näkemisestä

Näen, mitä olen oppinut näkemään.

Näkeminen on hahmottamista ja käsitteistämistä.

Näkeminen on ajattelemista.

Mitä paremmin ajattelen, sitä enemmän näen.

Mitä suurempi tietoverkosto minulla on sitä enemmän näen.

Näen, mitä olen oppinut näkemään.

Mitä enemmän tiedän, sitä enemmän näen.

Kaikki ihmiset näkevät saman asian erilailla.

Älykäs näkee paljon.

Viisas näkee oleellisen.

Näkeminen on päättelemistä.

Näkeminen on opittava.

Näkemiseen minut opettaa muut ihmiset, jotka ovat oppineet jo näkemään.

Opin näkemään niin kuin muutkin, en eroa muista tässä suhteessa.

En näe mitään, ellen pysty pukemaan näkemääni sanoiksi.

Sitä, mitä ei voi kuvata sanoilla jollakin tavalla, ei voi nähdä.

Näkeminen on käsiteverkoston rakentamista.

Näkeminen on kuin unen näkemistä, usein osa näystä on keksittävä, jotta näkisi jotakin järkevää, jotakin, minkä voi käsittää.

Jos aion nähdä jotakin erilailla kuin mitä on totuttu, minun on kehitettävä oma teoria

näkemästäni ja saada muut uskomaan siihen.

On vaikea saada muut näkemään erilailla.

Parempi on vain nähdä, niin kuin muutkin.

Kaaoksesta

Sanomme ilmiötä kaaokseksi, jos emme saa siitä otetta, emme kykene selittämään sitä.

Kaaos on ilmiö, jossa ei näytä olevan lainalaisuuksia.

Kaaosteoria etsii kaaoksesta lainalaisuuksia.

Kaaosteoria pyrkii osoittamaan, ettei kaaosta ole.

Jos kaaosteoria onnistuu tehtävässään, ei sitä enää tarvita.

Vetoamme kaaokseen, kun emme tiedä.

Kaaos mielessä on sekavuutta.

Kaikki on kaaosta ja ihminen kuvittelee taltuttavansa sen.

Kaaos on ilmiö, jota emme pysty kuvaamaan järkevällä tavalla.

Kaaos pöydälläni on ilmiö, jota en pysty kuvaamaan järkevällä tavalla.

Kaaosteoria on joukko teorioita ilmiöistä, jotka näyttävät kaaosmaisilta, mutta

joita pyritään kuvaamaan jollakin järkevällä tavalla.

Sanotaan, että maailma on kaaos, koska emme pysty kuvaamaan sitä yhtenä systeeminä järkevästi.

Sanotaan, että maailmakaikkeus on kaaos, koska mittamme eivät riitä sitä mittamaan.

Kaaosta ei ole, on vain meidän vajavainen käsityksemme asiasta, jota emme hallitse.

Sumeasta logiikasta

Sumean logiikan mukaan maailma on sumea, tämä tarkoittaa, että joissakin asioissa käsityksemme maailmasta on sumeaa.

Sumean logiikan mukaan meillä ei ole edes teoriassa mahdollista sanoa minkälainen maailma kaikilta osin on.

Sumean logiikan mukaan tarkkoja arvoja ja ei-arvoja ei ole, maailmassa.

Sumea tarkoittaa epäselvää.

Ei ole mustaa ja valkoista, on vain harmaan sävyjä.

Sumea logiikka ei tarkoita epäselvää logiikkaa.

Sumea logiikka on tarkempaa logiikkaa kuin kaksiarvologiikka, se ei yksinkertaista.

Se, että maailma on sumea, ei tarkoita että se on sumea, vaan ettei ole absoluuttisen tarkka meille.

Sumea logiikka kuvittelee, että logiikka kuvaa maailmaa.

Sumea logiikka viittaa tietoisesti epämääräisiin joukkoihin.

Sumean logiikan perustelut eivät ole teoreettisia vaan käytännöllisiä.

Sumean logiikan mukaan kaikki mikä on hyödyllistä maailma selittämisessä on käytettävissä.

Sumean logiikan mukaan kaikki käy.

Sumean logiikan mukaan maailman selittäminen ja kuvaaminen voidaan alkaa mistä kohdasta tahansa, myös sumeasta kohdasta.

Sumea logiikka on pragmatismia, kaikki mikä on hyödyllistä, on hyödyllistä käyttää.

Sumea logiikka pitää sisällään ajatuksen siitä, että kaikkea ei tarvitse päätellä tai selittää täsmällisesti, likiarvo riittää.

Sumea logiikka ei ole sumeaa.

Logiikka on kristallinkirkasta, maailma on sumeaa.

Sumea viittaus viittaa sumeaan käsityksemme, ei maailmaan.

Maailmassa ei vallitse logiikan lait, koska maailmassa ei vallitse mitään lakeja.

Lait ovat ihmisten keksintöjä.

Maailma on sumea, koska kukaan ei voi kertoa meidän puolestamme minkälainen maailma on, eikä maailmakaan kerro sitä meille.

Mitään sellaista mitä voimme kuvata, ei ole maailmassa, siis meidän ulkopuolella, se on vain meidän kuvauksemme.

Maailma on niin kuin se on, ja kun se on, voimme kuvata maailmaa jollakin tavalla.

Meidän tapamme kuvata maailmaa on aina sumeaa, sumeudestakin voi kuitenkin saada jotakin selvää.

Jos maailma on sumeaa, sitä on syytä tarkentaa.

Meille maailma pysyy kuitenkin aina sumeana.

Ajasta

Sanotaan, että aika on neljäs ulottuvuus, ajan avulla voimme sanoa, että jotakin tapahtuu.

Jos ei olisi aikaa mitään ei tapahtuisi, sillä tapahtuminen edellyttää aikaa.

Jos ei olisi aikaa, mitään ei olisi, sillä olemisen edellyttää aikaa.

Käytämme ajan mittana taivaankappaleen liikkeitä, se voi olla ihmiselle hyvä mitta.

Olemme sopineet missä tahdissa kellot käyvät.

Emme voi käsittää mitä aika on, mutta voimme käyttää aikaa sen miettimiseen.

Aika on ikuista, se ei koskaan lopu.

Voimme jakaa ajan osiin ja osat loputtomasti osiin.

Nykyhetkeä ei ole.

Nykyhetki on harhaa, elämme aina menneessä tai tulevassa.

Jokaisen aika on omansa, mutta aika on meille annettu.

Meidän aika ei ole sen parempi, kuin alkuasukkaan, jonka aika ei yöllä kulu.

Päivänkorenon aikaan ei mahdu taivaankappaleiden liikkeet.

Taivaankappaleiden liikkeisiin ei mahdu meidän aika.

On sovittu, mikä on ajan mitta, sitä ei ole meille annettu.

Äärettömyydestä

Sanotaan, että ääretön on jotakin, millä ei ole ääriä, ei rajoja.

Sanotaan, että jokin voi jatkua äärettömiin tai että avaruus on äärettömän suuri.

Matematiikassa on keksitty äärettömän käsite, äärettömän suuri luku, se on teoreettinen käsite, joka siis on olemassa vain teoriassa.

Ääretön on jotakin, mitä ei voi kuvata, ääretöntä ei ole.

Voimme antaa äärettömälle vain merkin, nimen.

Emme voi kuvata äärettömän suurta lukua tai esittää äärettömän suurta avaruutta, koska kyseessä ei olisi tuolloin ääretön.

Äärettömän voimme esittää vain käsitteenä se ei voi olla mitään konkreettista, mikään konkreettinen

ei voi olla ääretöntä.

Sanomme, että avaruus on ääretön koska emme voi edes kuvitella, että kuvaisimme avaruutta kovin pitkälle.

Ääretön esiintyy vain meidän kuvauskielessämme, maailma on niin kuin on, siellä ei ole mitään ääretöntä.

Ääretön on laiskan käsite.

Todennäköisyydestä

Todennäköisyys on uskomuksemme käsite, se on aina subjektiivista.

Jotta voimme puhua todennäköisyydestä, meidän on keksittävä sattuma.

Sattuman perusmalli on lantin heitto, koska lantissa on kaksi puolta, kuvittelemme, että lantti pitkässä sarjassa tulee alas vuoroin toiselle kyljelle ja vuoroin toiselle kyljelle, tasaisesti; todellisuudessa lantti tulee alas niin kuin se tulee, mutta kun päättelemme ja päätämme, että lantti on 50 prosenttisesti klaava ja 50 prosenttisesti kruuna, saamme sattuman käsitteen ja sitä kautta todennäköisyyden.

Sattuma ja todennäköisyys ovat teoreettisia käsitteitä, niitä ei ole olemassa.

Mitään ei tapahdu sattumalta tai todennäköisesti, mutta voimme väittää niin.

Kaikilla ilmiöillä ja asioilla on todennäköisyytensä.

Mikään ei ole varmaa, kaikella on vain todennäköisyytensä.

Todennäköisyys on erinomainen käsite kaiken selittämisessä, on vain todennäköisyyksiä.

Sattumaa ei ole, mutta voimme jäljitellä sitä hyvin pitkälle.

Sattumaa ei ole, mutta voimme uskoa, että sattuma on olemassa.

Kun emme tunne asiaa, puhumme sattumasta.

Kun puhumme asioista asioina, tarkoitamme todennäköisiä asioita.

Todennäköisyyttä ei keksitty sattumalta, eikä sattumaa todennäköisesti.

Avaruudesta

Avaruus on kolmas ulottuvuus.

Ei ole kuin aika, avaruus ja ihminen.

Ilman avaruutta eläisimme litistetyn elämän.

Avaruus on ilma, jota hengitämme, paikka jossa olemme, ilman avaruutta ei mitään tapahtuisi.

Sanotaan, että avaruus laajenee, minne, sitä emme tiedä.

Avaruus on laaja, meidän käsityskykymme ei riitä ymmärtämään sen laajuutta.

Sanotaan, ettei avaruus ole ääretön, miksi ei, sitä emme käsitä.

Sanotaan, että avaruus on ääretön, ääretöntä emme käsitä.

Sanotaan, että avaruus on kaareva, jos lähtisimme yhteen suuntaan ja kulkisimme riittävästi, palaisimme samaan pisteeseen, miksi, sitä emme tiedä.

Aurinkomme, oma tähtemme, syntyi joskus ja sammuu joskus, samalla tavalla kuin joka hetki syntyy ja sammuu tähtiä avaruudessa.

Mustat aukot imevät tähtiä, mustat aukot imevät avaruutta, minne, sitä emme tiedä.

Avaruuden ajassa ihminen eli vain sen hetken, kun maapallolla oli elämisen mahdollistavat olosuhteet.

Avaruuden ajassa ihmistä ei ole.

Vapaudesta

Vapautta on riippumattomuus.

Täydellistä vapautta on riippumattomuus kaikesta.

Jos olen riippumaton kaikesta, täydellisesti vapaa, olen yksin maailmassa.

Jos olen yksin maailmassa, en silti voi paeta itseäni, en voi olla vapaa itsestäni.

Riippuvaisuus jostakin on minussa itsessäni.

Vapaus on ihmisen erillisyyden vaatimus.

Vapaus on ihmisen yksilöllisyyden vaatimus.

Ihminen on sosiaalinen olento, vapaana ihminen ei ole mitään.

Musiikista

Musiikki on elämää ylläpitävä voima.

Musiikki on taiteista abstraktein.

Musiikki on taiteista syvin.

Musiikki on loputonta.

Musiikki on ääretöntä.

Kaikki on jo sävelletty, juuri mitään ei silti ole sävelletty.

Musiikki antaa mahdollisuuden loputtomaan unelmointiin.

Musiikin avulla ihminen pystyy nauttimaan jostakin, yhdessä maailman kanssa.

Musiikki ei tunne rajoja.

Taidemusiikki on rajoitetuin taidemuoto.

Klassisessa musiikissa kriitikko määrää musiikin rajat.

Klassisen musiikin maailma on taidemaailmoista konservatiivisin.

Klassisessa musiikissa on luovuus kielletty.

Äänimaailmat ovat kuin kielet, ne eivät ymmärrä toisiaan, itämainen ei kohtaa länsimaista.

Musiikki on paras ystävä.

Musiikki on riemun lähde.

Musiikki antaa rauhan.

Onnesta

Onni on se, mitä tavoittelemme.

Onnea voi olla vain, jos on epäonnea.

Jos olet aina onnellinen, et ole onnellinen, koska et tiedä mitä on epäonni.

Onni on salakavala vieras, sitä ei yleensä tajua kel onni on.

Onni karkaa, jos jää paistattelemaan onnellisena.

Jos kailottaa onneaan, epäonnen lonkerot luikertelevat kynnykselle.

Ihminen ei voi ikuisesti olla onnellinen.

Ihmisen onnen hetket ovat ohimeneviä tuokioita.

Onni syntyy, kun ei tavoittele mitään.

Onnen hetken voi kokea, kun on saavuttanut jotakin ja ei tavoittele mitään muuta.

Ihminen on onnellinen, kun hän tajuaa, ettei ole onneton.

Onni on mahdollista, siksi jaksamme elää.

Unista

Uni on kuvitteellista elämistä.

Emme näe unta, vaan kuvittelemme sen.

En voi nähdä värillisiä tai mustavalkoisia unia, koska en näe unia.

Unessa alitajunta tekee työtään.

Näemme nukkuessamme aina unia, koska olemme elossa.

Emme muista uniamme, ellemmme herää siihen.

Emme voi muistaa uniamme, koska emme osaa unen kieltä valveilla.

Emme voi kuvata uniamme, koska ne tapahtuvat mielessämme, emmekä ajattele niitä itse.

Jos kuvaamme uniamme selkeästi, kehitämme tarinamme itse ja lisäämme siihen tarpeellisen, se ei ole untamme.

Emme voi kuvata uniamme, koska emme näe niitä.

Emme voi kuvata uniamme, koska ne eivät ole loogisia, kielellä selitettäviä.

Emme voi kuvata uniamme, koska emme tiedä mitä niissä tapahtuu.

Voimme kuvata vain unen pätkiä.

Uni on hallitsemattoman minämme temmellyskenttä.

Unet ovat välttämättömiä, jotta emme sekoaisi.

Unessa mielemme tekee surutyötä.

Unessa mielemme järjestää itse itsensä.

Unen kieli ei ole looginen, koska emme ole määräälemässä asioita.

Uni ei tapahdu ajassa ja avaruudessa, vaan mielessämme unessa, joka on viides ulottuvuus.

Pelosta

Kun pelkäämme, emme ole oma itsemme.

Pelossa menetämme kontrollin.

Kun jännitämme, pelkäämme.
Kun pelkäämme, ajattelukykyämme hidastuu, jähmetymme.
Kun pelkäämme, liittoudumme pahan kanssa.
Pelko on suojarahaktio, joka voi karata käsistä.
Pelko aiheuttaa vihaa.
Pelko aiheuttaa kateutta.
Pelko tekee ennakkoluuloiseksi.
Pelko tekee pelokkaaksi.
Pelko saa pelkäämään.
Tieto pelosta, saa pelkäämään vielä enemmän.
Pelko jättää rattaan pyörimään paikalleen mielessämme.
Aika voittaa pelon.
Pelko voi voittaa ajan.
Jos on aikaa pelätä, se on pahasta.

Oppimisesta

Kun opin, muutun.
Kun opettaja opettaa ja oppilas ei opi, ei opettaja ole opettanut.
Opettamista tapahtuu, kun oppimista tapahtuu.
Ihmistä ei voi opettaa, mutta sen voi saada oppimaan.
Voin oppia kaikkia sanat ja nimet kuin sanakirja, mutta silloin en ole oppinut mitään.
Oppiminen ei ole jonkin tietämistä.
Tietokone ei osaa mitään.
Oppiminen on tietämistä miten.
Oppiminen on taitamista.
Oppiminen on asia osaamista.

Oppimisessa kuden tietämisen verkot toisiinsa, oppiminen on käsityötä.
Oppiminen on yleisemmän tajuamista, kuin mistä on kysymys.
Oppiminen ei ole kiiruhtamista.
Oppiminen on taito laskea yksi siirto pitemmälle.
Oppiminen on pitävän katon rakentamista vankalle perustalle, oikeiden tukirakenteiden varaan.
Maailmassa kaikki tieto on opittava.
Ihminen ei saa mitään lahjana, ilman oppia.
Oppi ei tule geneissä, oppia ei voi tallentaa.
Ihminen ilman opin siirtämistä, alkaa alusta, eläimenä.
Ihminen oppii kaiken, minkä osaa.
Negatiivisuus vähentää kykyä oppia.
Pelko epäonnistumisesta, estää opin.
Pelko siitä, että jotakin jäi vielä huomioimatta, estää opin.
Opetuksen tulee antaa eväät päättelytaidon vahvistamiseksi.
Tiedon oppiminen ei ole oppimista, vaan merkityksen oppiminen.

Uskonnosta

Usko on uskomista, se ei ole tietämistä.
Jos uskon johonkin, mikä on tässä maailmassa, se ei ole uskoa vaan luuloa.
Voin uskoa vain sellaiseen, mitä ei ole.
Emme voi uskoa sellaiseen mikä on, koska siitä voimme ottaa selvää.
Jokaisen usko ja uskonto on ihmisen oma, koska se ei viittaa mihinkään, se ei voi olla yhteinen kuva jostakin yhteisestä.
Sanotaan, että kaikkien uskontojen Jumala on yksi ja sama, näin voisi olla jos kykenisimme olemaan jostakin asiasta yhtä mieltä.
Usko syntyy kuolemanpelosta ja epävarmuudesta.

Usko on laiskan tietoa.

Vain uskomalla voin poistaa epävarmuuteni siitä, mitä elämä on.

Elämää itsessään ei voi ymmärtää ilman uskoa.

Uskonnon tarkoitus on antaa eettiset säännöt ihmisen elämälle, koska niitä ei kukaan muu anna.

Kukaan ei usko kuninkaan antamiin eettisiin sääntöihin, ne on vakuutettava jossakin korkeammalla.

Voin kehittää millaisen uskonnon tahansa, kunhan saan ihmiset tai itseni uskomaan siihen.

Jumalan olemassaoloa ei voi todistaa, koska se perustuu uskoon, vain tietoon liittyvä asia on todistettavissa, jollakin yhteisesti sopimallamme tavalla.

Jumalan olemassaoloa ei voi todistaa, koska se perustuu uskoon ja uskoa voi vain sellaiseen, mitä ei ole.

Sitä mitä ei ole, siitä ei voi puhua, on vain uskottava.

Voimme puhua uskonnosta mitä tahansa, sillä kaikki on totta, mikä perustuu uskoon.

Uskoa, uskontoa ja Jumalaa ei voi olla ihmisen ja luonnon ulkopuolella.

Uskontoa on aina ja kaikkialla, se ei ole minusta riippuvaista.

Emme voi väitellä Jumalasta.

Keskustelu uskonnosta on peliä.

Jokainen uskonto on yhtä oikea uskona.

Jonkun uskonnon arvo määräytyy, maan päällä siten kuin me sen arvioimme.

Jonkun uskonnon arvo määräytyy sen aiheuttamasta hyvästä ihmiskunnalle.

Jumala voi tulla maailmaan vain tulevaisuudessa.

Jumala voi tulla maailmaan vain symbolisesti.

Jos Jumala olisi maan päällä, se ei olisi uskovaisten Jumala.

Eri uskontojen Jumala-käsite ei viittaa samaan Jumalaan, koska Jumala ei viittaa mihinkään olemassa olevaan.

Jumala-viittaus ei selviä kohteesta, vaan opista.

Käsitteet, jotka eivät viittaa mihinkään olemassa olevaan, voivat viitata samaan vain, jos niin sovitaan.

Eri uskonnot muistuttavat toisiaan, koska niiden moraaliopetukset muistuttavat toisiaan, ei siksi, että ne viittaisivat samaan Jumalaan.

Jumalan olemassaolo on helppo todistaa, Jumala on se Jumala johon uskotaan.

Jumala voi olla olemassa vain uskon kohteena.

Jumala ei ole taivaassa tai pilven päällä, vaan tyhjässä.

Jos Jumala olisi jossakin, voisimme käydä tervehtimässä häntä.

Tyhjästä ei voi tulla mitään.

Jos hyväksymme uskon, meillä on kaikki perusteet sille, että jokainen saa uskoa mihin tahansa.

Uskonnon hyvyys ei määräydy siitä, kuinka totta se on, vaan kuinka hyvä se on.

Ateismin mukaan Jumalaa ei ole.

Ateismi on väärässä, koska jokainen voi keksiä Jumalan.

Jumala ei voi olla olematta olemassa, jos joku uskoo Jumalaan.

Heikkoudesta

Heikkoutta on puute hallita itseään, kyvyttömyys muiden kanssa.

Heikkous on avuttomuuden tunnetta.

Heikkous peitetään tekeytymällä vahvaksi.

Lahjattomat ja heikot ihmiset puolustavat aina toisiaan, he liittoutuvat keskenään.

Lahjattomat ihmisjoukot muodostavat pätemättömien armeijan, joka raivaa itsensä häikäilemättömyydellään valtaan ja pitää vallan, vain tietämätön kykenee olemaan häikäilemätön.

Vallassa ovat päättäväisimmät ihmiset, ihmiset jotka haluavat valtaa, eivät lahjakkaimmat.

Ihminen pitää aina näkemystään parhaimpana, koska hänellä ei voi olla muuta näkemystä kuin on.

Vain tietämätön ihminen uskoo tietävänsä.

Mitä enemmän tiedät, sitä vähemmän tiedät tietäväsi.

Päätöksentekokyky ja varmuus ovat heikkoutta, koska ne osoittavat vain tietämättömyyttä.

Ammatinvalinnan päättää sattuma, vain rajoittunut ihminen kykenee valitsemaan itse.

Jokainen terve ihminen voi kuvitella mielessään surmaavansa vihollisensa kiduttamalla, vain sairas ihminen toteuttaa sen.

Luonnevikaista sanotaan persoonalliseksi tai karismaattiseksi.

Johtajiksi halutaan karismaattisia ihmisiä, ihmisiä joilla on suuria heikkouksia.

Pahasta

Pahaa on haitta muille tai itselleen.

Paha pilaa maailman.

Paha synnyttää pahaa.

Jos synnyttät pahaa, sen aallot lyövät kauas.

Paha synnyttää pahan ilmapiirin maailmaan.

Paha luo helvetin käsitteen.

Ihminen syntyy tyhjänä, mutta kehittyy pahaksi ja hyväksi.

Pahuus on pelkoa.

Pahuus on epävarmuutta.

Pahuus on kateutta.

Pahuus pilaa maailman.

Pahinta ihmiselle on toinen ihminen.

Voimme olla paha vain toiselle ihmiselle, eläin ei ymmärrä pahuutta.

Sanomme pahasta ihmisestä, että se on kuin villipeto, voiko eläintä pahemmin loukata.

Pahuus on kontrollin menettämistä.

Kaikki suunnittelemme mielessämme joskus vihollisemme murhaa tai kuolemaa.

Voin olla paha vain, jos ymmärrän mitä pahuus on.

Pahuus taistelee hyvää vastaan.

Kaikissa meissä asuu pahan potentiaali.

Ilman hyvää ei voi olla pahaa.

Jos poistamme pahan, ei jää mitään.

Hyvyydestä

Ihmisen päämäärä on tulla hyväksi.

Ihminen ei ole itselleen mitään, ihmisen päämäärä on tuottaa mahdollisimman paljon hyvää muille ja siten itselleen.

Pahan elementit asuvat ihmisessä, ne estävät ihmistä tulemasta hyväksi, mutta ne eivät estä yrittämästä.

Hyvyys on antamista.

Hyvyys on auttamista.

Hyvyys on muiden huomioimista.

Hyvä ihminen auttaa itseään viimeiseksi, sillä hän tietää pärjäävänsä.

Hyvyys on hyvänä olemista.

Hyvyys on suurinta, mitä ihminen voi saavuttaa.

Opettamisesta

Opettamista tapahtuu vain silloin, kun oppimista tapahtuu.

Jos opettaja opettaa, mutta kukaan ei opi, ei kukaan ole opettanut mitään.

Opettamisen kohde on oppilas, ei opetettava asia.

Opettaja ei voi opettaa mitään, opettaja voi vain saada oppilaan oppimaan.

Oppilas oppii itse, oppilasta voi auttaa hyvä opettaja.

Opettajan tehtävä on saada oppilas ajattelemaan, asiaa.

Oppiminen perustuu tiedon omaksumiseen, tieto on taitoa ja ymmärrystä.

Asian oppi on asian yleistys, opettajan tehtävä on saada oppilaan oppimaan tämä yleistys.

Hyvä opettaja auttaa kutomaan opetettavan asian yleistyksen oppilaan jo omaavaan yleistys- ja käsiteverkkoon.

Hyvä opettaja on alansa guru, kun hän astuu huoneeseen, astuu oppi huoneeseen, eikä hyvän oppilaan tällöin pidä mitään oppia jättää kuulematta.

Tahdosta

Sanotaan, että ihmisellä on vapaa tahto, tällöin ei tarkoiteta, että tahto olisi täysin vapaa.

Jos ihmisellä on vapaa tahto, hän voi ainakin jossakin määrin päättää itse, mitä tekee.

Vapaa tahto tekee ihmisestä ihmisen, erotukseksi eläimistä ja koneista.

Ihminen päättää ja valitsee, mitä tekee, mutta päätöksen ja valinnan ohjaa joku tuntematon tekijä.

Ihminen käyttää koko elämänsä sen miettimiseen, mitä tahtoo.

Tahto ei ole luuloa, mutta luulo ohjaa tahtoa.

Päätäväinen ihminen toimii opitulla mallilla, ei tahdolla.

Ihmisen kohtalon päättää sattuma.

Toteuttamalla tahtoaan, ihminen voi ohjata sattumaansa.

Tahto ja luottamus itseensä kulkevat käsi kädessä.

Ihminen ei aina tahdo parastaan.

Luulo ohjaa tietoa.

Tieto ohjaa tahtoa.

En tiedä, mitä tahdon.

Luulen, mitä tahdon.

Tahdon, mitä luulen.

Pelko ja epäluulo ohjaavat tahtoa.

Vain uskaltamalla tahdon, mitä haluan.

Vain tietämällä tiedän, mitä haluan.

Helvetistä

Helvetti on keksitty pelotteeksi.

Helvetti on uskon asia, sitä ei ole maailmassa, siis siihen on uskottava.

Helvetti on pahan vankila.

Helvetissä on kaikki se paha, mitä voi olla vain ihmisessä.

Helvetissä ei ole enempää paha kuin, mitä on ihmisessä maan päällä.

Kaikki se, mitä on helvetissä, on maan päällä.

Helvetti on maan päällä.

Taivaasta

Taivas on keksitty pelastukseksi.

Taivasta ei ole, siihen on uskottava.

Taivaassa on kaikki se hyvä, mitä voimme kuvitella, mutta mitä ei ole maan päällä.

Taivas on porkkana.

Taivas ei ole maan päällä.

Kun taivas ei ole maan päällä, se on uskon asia.

Taivaaseen uskovat pääsevät taivaaseen.

Taivas on unelma.

Sivullisuudesta

Sivullisuus on tunne siitä, että tämä ei ole minua varten.

Sivullisuus on tunne siitä, että kaikki tapahtuu minusta huolimatta.

Sivullisuus on tunne siitä, että kaikkia tapahtuu vain minun elämässä, minun unessa.

Sivullisuus on kokemus siitä, että epäonni voittaa onnen.

Sivullisuus on tunne siitä, että uskot ihmiseen ja aina petyt.

Sivullisuus on tunne siitä, että muut ihmiset ymmärtävät korkeintaan vain itseään.

Sivullisuus on tunne siitä, että jokainen elää vain oman elämänsä.

Sivullisuus on tunne siitä, että olet muista riippuvainen, mutta sitä ei voi sovittaa.

Sivullisuus päättyy, kun lakkaat miettimättä muita ihmisiä ja rakennat muusta riippumattoman elämän.

Et voi elää muista riippumatta, olet aina sivullinen.

Sivullisuus on päättynyt.

Hyvästä

Hyvä on korkein hyve.

Ihmisen tarkoitus on tuottaa hyvää muille ja sitä kautta nauttia itse hyvästä.

Hyvä tuottaa hyvää.

Jos synnytät hyvää, sen aallot lyövät kauas.

Paha on hyvän edellytys.

Jos haluat olla hyvä, ota mallia eläimistä.

Hyvää on luonnollinen ajattelu.

Hyvää on maalaisjärki.

Hyvää on oikeudenmukaisuus.

Oikeudenmukaisuutta on koskemattomuus.

Hyvää on aitous.

Hyvää on rehellisyys siihen mitä on.

Lapsista

Ihminen on syntyessään tabula rasa - tyhjä taulu.

Lapsi ei ole pieni aikuinen.

Jos ihminen elää elämänsä paviaanilaumassa, siitä tulee paviaanin kaltainen.

Jos ihminen elää elämänsä ihmisten kanssa, siitä tulee ihmisen kaltainen.

Jos ihminen elää elämänsä ihmisten kanssa siitä tulee hyvä ja paha, taitava ja taitamaton ja kaikkea siltä väliltä.

Mutta alussa ihminen on tyhjä, siinä on mahdollisuus hyvään ja pahaan.

Ihminen saa syntyessään lahjaksi geenit ja muut, jotka määrittävät rajapaalut, joita voi sitten yrittää siirtää.

Kun ihmisen syntyy maailmaan hän saa lahjaksi äidin ja isä ja muut sukulaiset, jotka määrittävät jossakin määrin rajapaalut, mutta niitä voi yrittää siirtää.

Ihmisen pelikenttä on vapaa ja pelaajia on paljon.

Ankea lapsuus ei ole ympäristön vaatimattomuutta.

Ankea lapsuus ei ole lelujen puutetta.

Ankea lapsuus ei ole materian puutetta, köyhyyttä.

Ankea lapsuus on rakkauden puutetta.

Ankea lapsuus on hyväksynnän puutetta.

Ankea lapsuus on turvallisuuden puutetta.

Ankea lapsuus on lapsen pitämistä pienenä aikuisena.

Ankea lapsuus on paha aikuisuutta.

Ankea lapsuus on huomion puutetta.

Ankea lapsuus on lapsen pitämistä lapsena, ei ihmisenä.

Lapsi on joustava, lapsi on venyvä, lapsesta saa helposti pienen aikuisen.

Lapsi elää kussakin vaiheessa omaa ikäänsä, omaa vaihettaan, lapsi on aina eri.

Lapsi lähtee tyhjästä, pää tyhjänä, tyhjää ei voi muistaa.

Muisti ilmaantuu lapselle kun käsityskyky ilmaantuu.

Ihminen ei voi muistaa varhaislapsuuttaan, koska sitä ei voi kuvata, missä ei ole käsitteitä.

Muistaminen on päättelyä käsitteillä.

Lapsen muisti syntyy, kun hänen kielensä syntyy.

Viisaudesta

Viisaudessa kristallisoituu älykkyys ja kokemus.

Viisaus on olennaisen tietämistä.

Viisaus on sen tietämistä, mitä ei tarvitse tietää.

Viisaus on sen tietämistä, mitä ei tarvitse tehdä.

Viisaus on sen tietämistä, mitä kannattaa tehdä.

Viisaus on sen tietämistä, mitä ei tarvitse muistaa.

Viisaus on sen tietämistä, mitä ei kannata tehdä.

Viisas kulkee suoraan.

Viisas kiertää kun on tarve kiertää.

Viisas ei hätkähdä.

Viisas tietää mahdollisuudet.

Viisas osaa odottaa myös pahinta.

Viisasta ei mikään yllätä.

Rakkaudesta

Rakkaus on voima, joka pitää ihmisen elossa.

Ei tarvitse rakastaa, jos tietää, että rakkaus on mahdollista.

On helppo rakastua, mutta vaikeata on rakastaa.

Rakkaus on kuin saavuttamaton uni, kaukainen saari, jonne ei ole pääsyä.

Saavuttamaton saari voi muuttua saavutetuksi, jolloin se ei ole enää saavuttamaton saari.

Rakkaus on kuin lohi, sitä kannattaa kalastaa vaikkei saisikaan.

On helppo rakastua, mutta juuri kun on saavuttamassa rakkauden, se katoaa jonnekin.

Rakkaus on ikuinen ja kuolematon.

Koskaan ei ole turhaa tehdä laulua rakkaudesta.

Koskaan ei ole turhaa tehdä runoa rakkaudesta.

Koskaan ei ole turhaa lausua rakastettunsa nimeä (mielessään).

Kauneudesta

Kauneus antaa onnen tunteen.

Kauneus on ikuista.

Kauneus on puhdasta.

Sanotaan, ettei kauneus ole tärkeintä, mutta sen toteaminen ei poista kauneutta.

Kauneus on olemassa, vaikka kuinka sitä vähättelisimme.

Kauneus on katsojan silmissä, niin kuin kaikki on katsojan silmissä.

Sanotaan, ettei kauneus ole tärkeintä, jotta voitaisiin hyväksyä myös rumuus.

Kauneus on todellista, luuloteltu tai tehty kauneus ei ole kaunista.

Kauneus on kaunista.

Kauneudessa kauneus yhtyy rakkauteen.

Kauneus antaa rauhan tunteen.

Kauneus on itseisarvo.

Puutarhasta

Puutarhassa on koko elämä.

Puutarhassa kaikki kuolee ja kaikki syntyy.

Kauneus asuu puutarhassa, se viihtyy siellä hyvin.

Viisaus asuu puutarhassa, se etsii sieltä rauhaa.

Puutarhassa on onni kukkeimmillaan ja vihreys viehkeimmillään.

Talon rakentaa vuodessa ja laivan kahdessa, mutta puutarhan rakentamiseen ei elämä riitä.

Puutarha ei ole koskaan valmis, se on kuin elämä.

Onni asuu puutarhassa, ilo auringossa.

Puutarha on onnen lähde.

Vallasta

Valta on etuoikeutta toiseen ihmiseen nähden.

Valta on siitä harvinainen ihmisyyhteisöön kuuluva piirre, että sitä esiintyy sukuvietin kautta myös eläimillä.

Vallanhimo on petollinen ja yleinen tauti.

Ripaus valtaa saa aikaan himon.

Valta hiipii salakavalasti ihmiseen.

Valta turmelee aina.

Valta sokaisee aina.

Valta itsessään on sairaus.

Anarkismissa ei kenelläkään ole valtaa toiseen ihmiseen nähden.

Ei voi olla ihmisyyhteisöä, jossa ei ole valtasuhteita.

Anarkismi on ainoa, mitä pitäisi tavoitella.

Anarkismi on mahdotonta, mutta sitä voidaan tavoitella.

Rahasta

Raha pyörittää maailmaa, rahan puute tekee meistä orjia.

Unelma rahasta on unelma vapaudesta.

Unelma vapaudesta on unelma riippumattomuudesta kaikesta.

Unelma riippumattomuudesta kaikesta, on unelma tyhjiydestä.

Unelma tyhjiydestä on unelma kuolemasta.

Teemme työtä, jotta saisimme rahaa, emme elantomme takia.

Raha luo unelman saada lisää rahaa.

Tyhjyys ei täyty rahalla.

Rahalla saa kaikkea.

Raha on vain numeroita, joita ei ole olemassa, mutta uskomme niihin.

Tyhjyys täyttyy vain jollakin konkreettisella, millä tahansa konkreettisella.

Julkisuudesta

Jos haluat joksikin, sinun pitää olla julkinen.

Et voi tulla miksikään merkittäväksi olematta julkinen.

Jos olet jotakin merkittävää, etkä ole julkinen, se kiinnostaa julkaisijoita eniten.

Julkisuus on hyvä renki, mutta huono isäntä.

Julkisuudella haluamme todistaa, että olemme olemassa.

Julkisuudella haluamme osoittaa, että meidän elämällemme on jokin merkitys.

Luomme julkisuudesta mielessämme illuusion, jossa näemme itsemme valokeilassa:

‘ei elänyt tuo turhaan’.

Julkisuuden avulla pyrimme rakentamaan itsestämme suuremman kuin olemmekaan.

Julkisuuspyrkimyksemme on heikon itsetuntonne korkein todistus.

Valtiosta

Maapallo on jakautunut valtioihin.

Valtio on kokoelma kansoja ja heimoja.

Valtio on keinotekoinen yhteisö.

Valtiolla ilmaistaan, että kaikki sen jäsenet ovat oikeutettuja siihen, mikä heille kuuluu.

Kaikki ihmiset muistuttavat toisiaan, he ovat samaa juurta.

Valtiossa kaikki ihmiset ovat tasa-arvoisia, se määrittelee ihmisen.

Kaikissa valtioissa ihmiset eivät ole tasa-arvoisia, kaikki valtiot eivät ole valtioita.

Valtio on yhteisö, yhteisön tulee järjestyä, sillä anarkismi on mahdotonta.

Valtiossa valta annetaan jollekin.

Valtiossa valta jaetaan usealle taholle, jaettu valta on sirpaloitunutta valtaa.

Sirpaloitunut valta on eksyksissä olevaa valtaa, sirpaleet eivät kohtaa toisiaan.

Valtiolla suojaudumme muilta.

Valtiolla omimme sen, mikä ei meille kuulu.

Valta kuuluu kansalle.

Valtio omii vallan.

Valtio sotii valtiota vastaan.

Ihminen ei sodi ihmistä vastaan, mutta ihminen valtiossa sotii valtiota vastaan, joka koostuu ihmisistä.

Valtio luo paha.

Valtio on alkukantainen liitto kohti yhteisvaltiota.

Työyhteisöstä

Työyhteisö on palkkayhteisö, jossa ihmiset ansaitsevat rahaa elämistä varten.

Työyhteisö on kokoelma satunnaisia ihmisiä, tuollainen ihmiskokoelma on mahdollista vain työyhteisössä.

Työyhteisön ihmiset ovat keskenään kaikin tavoin erilaisia, tuollainen yhteisö on mahdollista vain työyhteisössä.

Työyhteisöä pitää koossa pelko.

Työyhteisö on hyvän ihmisyyden irvikuva.

Työyhteisö on harhakuva yhteisöstä.

Pelastajat organisaatiossa, korvaavat enemmistön lahjakkuuden puutteen.

Työyhteisö voisi olla yhteisö, jos haluaisimme niin.

Konservatiivisuudesta

Konservatiivi ei vaihda eikä muuta mitään.

Konservatiivin maailma on ja pysyy.

Konservatiivisuus perustuu turvallisuuteen.

Konservatiivisuus perustuu jo löydetyistä hyvistä arvoista ja tottumuksista kiinnipitämiseen.

Konservatiivin maailma ei muutu.

Konservatiivin maailma pysähtyy.

Konservatiivi ei voi luoda mitään, sillä luominen on jonkin muuttamista.

Konservatiivin maailma muuttuu vain sinä hetkenä kun hän erehtyy olemaan liberaali.

Konservatiivisuus ei vie maailmaa eteenpäin eikä taaksepäin.

Konservatiivi astuu samoihin askeljalkeihin kerta toisensa jälkeen.

Elämästä

Elämä on ihmisen keksimä käsite.

Sanomme luonnon tiettyjen ilmiöiden tiettyjä vaiheita elämäksi.

Elämäksi sanotaan syntymän ja kuoleman välistä jaksoa.

Syntymäksi sanotaan ihmisillä ja eläimillä erillisen aivollisen ja verenkierröllisen olion ilmaantumista ja kasveilla siemenen itämistä.

Kuolemaksi sanotaan ihmisillä ja eläimillä erillisen aivollisen ja verenkierröllisen olin elintoimintojen pysähtymistä ja kasveilla lakastumista.

Elämä on harvinaista ja ohimenevää maailmankaikkeudessa.

Elämän tarkoitus on elää.

Elämän tarkoitus on elää hyvä elämä.

Elämän tarkoitus on tuottaa hyvää muille.

Hyvän tuottaminen muille, on suurin onni.

Hyvän tuottaminen muille, on suurin hyve.

Itselle eläminen ei ole elämistä.

Elämä on lyhyt, mielestämme.

Kaipaamme ikuista elämää, ikuista elämää sanotaan paratiisiksi, vaikka ikuinen elämä on pahin mahdollinen helvetti.

Elämällä ei ole merkitystä, mutta voimme käyttää elämämme sen miettimiseen.

Vain ihminen voi käsittää elävänsä, mutta emme voi käsittää elämää.

Ihmisestä

Vain ihminen tajuaa olevansa.

Vain ihminen tajuaa syntyneensä ja kuolevansa.

Vain ihmisellä on tajunta.

Vain ihmisellä on vapaa tahto.

Vain ihminen ymmärtää.

Vain ihmisen voi tehdä paha.

Vain ihminen voi tehdä hyvää.

Kuin ihmisellä on tajunta, se voi ymmärtää tekevänsä jotakin ja päättää tekevänsä jotakin.

Vain ihmisellä on tahto, joka voi olla niin sanotusti vapaa.

Kun ihmisellä on vapaa tahto ja se tajuaa elävänsä ja kun elämä on käsittämätöntä, on elämä vaikeaa.

Ihmisellä on tajunnan ja tahdon lisäksi tunteet - ja loukku on valmis.

Ihminen on sosiaalinen olento, ilman muita ihmisiä se ei ole mitään ja ihminen tulee ihmiseksi vain muiden kautta.

Ihminen tulee sudeksi syntyessään susilaumaan ja paviaaniksi syntyessään paviaanilaumaan ja ihmiseksi syntyessään ihmislaumaan.

Ihminen voi ainoana olentona siirtää kokemuksiaan sukupolvelta toiselle ja näin saamme harhan, että ihminen olisi syntyessään jotakin.

Ihminen ei tiedä syntyessään mitään, tieto ei siirry geeneissä.

Kaikki minkä ihminen oppii hän oppii syntymänsä jälkeen.

Ihmistä raastaa tunteet ja riippii alitajunta.

Ihminen ja eläin jatkaa sukuaan lisääntymällä, luonto on luonnut sukuvietin ja ihminen on keksinyt rakkauden.

Rakkaus on elämää ylläpitävä voima, ilman sukuviettiä ja rakkautta tuhoaisimme kaiken.

Vapaa tahto on vieraannuttanut ihmisen eläimistä.

Vieraantuminen voi estää sukuvietin käytön.

Vieraantuminen voi johtaa sukupuuttoon kuolemiseen.

Vapaa tahto voi tuhota ihmisen.

Taistelu sukuvietin käytöstä on luonnut vallan ihmisten keskelle, valta on sittemmin vieraantunut ja itsenäistynyt.

Käytämme valtaa sen itsensä vuoksi.

Vallan avulla voimme alistaa muita, vallan avulla voimme osoittaa olevamme olemassa, vallan avulla saamme nimemme otsikoihin.

Valta synnyttää kateuden ja kateus vihan.

Viha tuhoaa ihmisen.

Kuolemasta

Kuolema on yhtä käsittämätöntä kuin elämä.

Pelkäämme kuolemaa, koska se on lopullista ja kun tiedämme, että silloin tämä elämä, jota emme käsitä, päättyy.

Koska kuolema on lopullista, olemme keksineet kuoleman jälkeisen elämän.

Kuoleman jälkeinen elämä on asetettu paikkaan, jota ei ole, mutta siihen on uskottava, sitä kutsutaan taivaaksi.

Jos taivasta ei ole, tapahtuu kuoleman jälkeinen elämä uudelleen syntymällä maan päälle.

Jos syntyy kuoleman jälkeen uudelleen maan päälle, ei tiedä mitään edellisestä elämästä.

Jos uudelleen syntynyt ei tiedä mitään edellisestä elämästä, ei sillä hänelle ole mitään merkitystä.

Uudelleen syntymällä voin poistaa kuoleman lopullisuuden.

Ikuinen elämä olisi helvetti.

Taivas on olemassa, jos joku uskoo siihen.

Ihmisen elämä rakentuu sillä tavalla hyvin, että lopulta toivomme kuolemaa, jos elämme normaalinmittaisen elämän.

Nuorena ja hyvissä voimissamme emme mieti kuolemaa, elämme kuin elämä olisi ikuista.

Kun sairastumme, ajattelemme heti kuolemaa, kun tervehdymme, elämme kuin emme olisi ikinä olleet sairaita.

Kun vanhenemme, tajuamme, että lähestymme kuolemaa, mutta olemme jo tottuneet siihen.

Kuolema on tajunnan, tietoisuuden loppumista.

Kuolema on lopullista.

Oikeudenmukaisuudesta

Oikeudenmukaisuus perustuu ajatukseen tasa-arvosta, riippumattomuudesta ja vapaudesta.

Oikeudenmukaisuuden mukaan minulla ei ole oikeutta puuttua sinun elämään, eikä sinun minun.

Oikeudenmukaisuuden mukaan en saa tuottaa haittaa muille.

Oikeudenmukaisuuden mukaan en saa omia itselleni mitään toisen omaa.

Mikään ei ole minun omaa, paitsi minä itse.

On väärin haalia jotakin itselleen, tämä vääritys säädetään lailla.

Oikeudenmukaisuus on teoriaa.

Oikeudenmukaisuus perustuu hyvään tahtoon.

Koska ihmisellä ei ole hyvää tahtoa, määrätään oikeus lailla.

Lakia valvoo lainvalvojat ja oikeudenmukaisuuden päättää oikeusistuim.

Johtamisesta

Johtaja johtaa joukkoja.

Johtaminen on johtamista paikasta tai tilanteesta toiseen.

Johtaminen ei ole olemista, johtaminen on tekoja.

Kaikilla yhteisöillä on johtajansa.

Johtajan asema on tärkein asema.

Johtaja ei ole ammatti, johon koulutetaan, hän on ainoa amatööri.

Johtajat ovat johtajaksi kouluttamattomia.

Johtajaksi tulee se, joka siksi haluaa.

Johtajaksi tulee se, joka tuntee suhteet.

Johtajaksi tule se, joka on suosittu tai tunnettu.

Kaikkein ammattitaidottomampia yrityksissä ja yhteisöissä ovat johtajat, he ovat ilman koulutusta ja ohjausta.

Johtajalla on suurin valta ja pienin kontrolli.

Kirjoittamisesta

Kirjoittaminen on sanojen panemista peräkkäin.

Kirjoittaminen on lauseiden muodostamista.

Kirjoittaminen on kirjoitettua kieltä.

Kirjoittaminen on käsitteenmuodostusta.

Kirjoittamalla kuvaan maailmaa.

Kirjoittamalla luon, avaan mahdollisuuksia.

Kirjoittamalla luon ajatuksia.

Kirjoittamalla muokkaan maailmankuvaa.

Kirjoittamalla voin tiivistää kaiken.

Kirjoittamalla voin kertoa siitä, mitä ei ole.

Kirjoittamalla voin kertoa siitä mikä on, mutta kukaan ei tiedä.

Kirjoittamalla voin luoda uskoa ja rohkeutta.

Kirjailijaksi tullaan ryhtymällä kirjailijaksi ja kirjoittamalla kirja.

Minun ei tarvitse alkaa kirjailijaksi, vaikka kirjoittaisin kirjan.

Kirja, kirjailija ja kirjailijana oleminen ovat eri asioita.

Kirjailija on palkkatyöläinen.

Kirjailija saa mahdollisuuden esittää ideansa.

Leipäkirjailijalla ei ole ideoita.

Kirjailija ei ole vapaa, mutta hän voi katsoa vapauteen.

Koti

Sellainen ihminen sisältä, kuin koti päältä.

Koti ihmisen asunto.

Koti, sielun turva.

Aseesta

Ase on valtaa.

Ase on voimaa.

Ase antaa tasa-arvon.

Ase tuhoaa.

Asetta ei hallitse.

Ase on lämmin.